

Brusel 24. února 2023
(OR. en)

6845/23

**Interinstitucionální spis:
2023/0046(COD)**

**TELECOM 50
COMPET 146
MI 140
IA 32
CODEC 262**

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	23. února 2023
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2023) 94 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací a o zrušení směrnice 2014/61/EU (akt o gigabitové infrastruktuře)

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2023) 94 final.

Příloha: COM(2023) 94 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 23.2.2023
COM(2023) 94 final

2023/0046 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací a o zrušení směrnice 2014/61/EU (akt o gigabitové infrastruktuře)

{SEC(2023) 96 final} - {SWD(2023) 46 final} - {SWD(2023) 47 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Vysoce kvalitní digitální infrastruktura je stále významnějším základním kamenem celého hospodářství, v němž zaujímá své místo vedle elektrických, plynových, vodních a dopravních sítí. Špičkové a bezpečné připojení všude a pro všechny v Evropské unii se stává nezbytným předpokladem pro zajištění udržitelných hospodářských a sociálních přínosů založených na moderních on-line službách a rychlém internetovém připojení.

Vzhledem k rychlému pokroku v oblasti digitálních technologií je nutné provádět značné investice do sítí, aby bylo možné držet krok s rostoucími nároky na šířku pásma. Ve sdělení z roku 2020 nazvaném „Formování digitální budoucnosti Evropy“¹ se odhaduje, že jen na investice do digitální infrastruktury a sítí Evropské unii chybí 65 miliard EUR ročně. S ohledem na tuto skutečnost oznámila Komise revizi směrnice z roku 2014 o snížení nákladů na širokopásmové připojení².

Hlavní část nákladů na budování sítě lze přičíst: i) neefektivnosti v procesu zavádění související s využitím existující pasivní infrastruktury (jako jsou kabelovody, rozvodné skříně a antény); ii) obtížím při koordinaci stavebních prací; iii) těžkopádným správním postupům udělování povolení a iv) překážkám týkajícím se budování fyzické infrastruktury uvnitř budov. Aby Komise usnadnila a podnítila zavádění sítí, navrhla v roce 2013 směrnici o snížení nákladů na širokopásmové připojení s harmonizovanými opatřeními za účelem snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací³.

Cíle digitální agendy, na nichž byla směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení založena, byly sice mezitím z větší části splněny, ale zároveň rovněž zastaraly. Podíl domácností, které mají přístup k internetu o rychlosti 30 Mb/s, se zvýšil z 58,1 % v roce 2013 na 90,1 % v roce 2021. Vzhledem ke zvýšené potřebě podniků a lidí týkající se pevného a mobilního připojení s velmi vysokou kapacitou však dostupnost pouhých 30 Mb/s již v budoucnu neobstojí. Není rovněž v souladu s novými cíli stanovenými ve směrnici (EU) 2018/1972 (evropský kodex pro elektronické komunikace – dále jen „kodex“)⁴, pokud jde o zajištění připojení a široké dostupnosti sítí s velmi vysokou kapacitou (VHCN). Rada ve svých Závěrech o utváření digitální budoucnosti Evropy ze dne 9. června 2020 navíc zdůraznila, že pandemie COVID-19 prokázala zvýšenou potřebu rychlé a všudypřítomné konektivity. Vyzvala k přijetí balíčku dodatečných opatření na podporu stávajících a nových potřeb ohledně zavádění sítí, včetně posílení opatření stanovených v rámci směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení. Komise proto ve svém sdělení „Digitální kompas 2030: Evropské pojetí digitální dekády“⁵ stanovila aktualizované cíle pro rok 2030, které lépe odpovídají očekávaným potřebám konektivity v budoucnosti. Tyto cíle byly poté zohledněny

¹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Formování digitální budoucnosti Evropy ([COM\(2020\) 67 final](#)).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (Úř. věst. L 155, 23.5.2014, s. 1).

³ Sítě schopné poskytovat služby širokopásmového připojení o rychlosti alespoň 30 Mb/s.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36).

⁵ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Digitální kompas 2030: Evropské pojetí digitální dekády“ (COM(2021) 118).

a upřesněny v politickém programu Digitální dekáda⁶. Tento program stanoví strukturu správy a řízení včetně monitorování a mechanismu pro úzkou spolupráci mezi Komisí a členskými státy s cílem zajistit, aby EU do roku 2030 dosáhla svých obecných a digitálních cílů.

Cílem návrhu aktu o gigabitové infrastruktuře, který je iniciativou Programu Komise pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT)⁷, je řešit nedostatky směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení a přispět k nákladově efektivnímu a včasnému zavedení sítě VHCN nezbytné pro splnění zvýšených potřeb EU v oblasti konektivity⁸.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh je součástí předpisového rámce pro elektronické komunikace a je v souladu s ostatními legislativními a nelegislativními nástroji, které jsou rovněž součástí tohoto rámce⁹. Návrh je v souladu zejména s dalšími nástroji podporujícími dosažení cílů pevné a mobilní konektivity v EU (tj. evropský kodex pro elektronické komunikace). Zatímco tento kodex s výjimkou zvláštních případů stanoví především možnost ukládat povinnosti provozovatelům elektronických komunikací s dominantním postavením – tj. s významnou tržní silou – na daném trhu elektronických komunikací, stávající návrh se týká podniků provozujících sítě elektronických komunikací nebo veřejné služby bez ohledu na to, zda jsou držiteli významné tržní síly.

Tento návrh je rovněž v souladu s doporučením o souboru nástrojů pro konektivitu přijatým v září 2020, jehož cílem bylo snížení nákladů na zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou a zajištění včasného přístupu k rádiovému spektru 5G. Následný soubor nástrojů pro konektivitu¹⁰ dohodnutý členskými státy v březnu 2021 zahrnuje 22 osvědčených postupů, které mají pomoci snížit náklady na sítě a které byly do značné míry zohledněny ve zde navrhovaných opatřeních.

⁶ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2481 ze dne 14. prosince 2022, kterým se zavádí politický program Digitální dekáda 2030 (Úř. věst. L 323, 19.12.2022, s. 4).

⁷ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12463-High-speed-broadband-in-the-EU-review-of-rules_cs

⁸ Nabídka na trhu reaguje na rostoucí poptávku po kvalitním a rychlém internetu tím, že se optická vlákna stále více přibližují uživateli a současně i budoucí „sítě s velmi vysokou kapacitou“ vyžadují výkonnostní parametry ekvivalentní tomu, co je schopna poskytnout síť založená na optických prvcích přinejmenším do rozvodného bodu v obslužném místě.

⁹ Kromě tohoto kodexu tento předpisový rámec doplňují: doporučení Komise (EU) 2020/2245 ze dne 18. prosince 2020 o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, které připadají v úvahu pro regulaci *ex ante* podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 439, 29.12.2020, s. 23), doporučení Komise ze dne 20. září 2010 o regulovaném přístupu k přístupovým sítím nové generace (NGA) (2010/572/EU) (Úř. věst. L 251, 25.9.2010, s. 35) a doporučení Komise ze dne 11. září 2013 o konzistentních povinnostech nediskriminace a metodikách výpočtu nákladů s cílem podpořit hospodářskou soutěž a zlepšit podmínky pro investice do širokopásmového připojení (2013/466/EU) (Úř. věst. L 251, 21.9.2013 s. 13). Poslední dvě zmiňovaná doporučení jsou v současné době předmětem revize.

¹⁰ [Společný soubor nástrojů Unie pro konektivitu](#) v rámci doporučení Komise (EU) 2020/1307 ze dne 18. září 2020 o společném souboru nástrojů Unie ke snížení nákladů na zavedení sítí s velmi vysokou kapacitou a zajištění včasného přístupu k rádiovému spektru 5G příznivému pro investice v zájmu posílení konektivity na podporu hospodářského oživení po krizi COVID-19 v Unii (Úř. věst. L 305, 21.9.2020, s. 33).

Tento návrh je navíc v souladu s nedávným návrhem Komise týkajícím se Programu Unie pro bezpečnou konektivitu¹¹, jehož cílem je usnadnit širokopásmový přístup pomocí družice do oblastí, které leží mimo dosah jiné infrastruktury pevných a mobilních sítí elektronických komunikací.

A konečně je tento návrh v souladu s iniciativami financování na podporu budování širokopásmových sítí ve venkovských, odlehlých a jiných oblastech s méně kvalitními službami včetně digitální části Nástroje pro propojení Evropy (Nástroj pro propojení Evropy a Nástroj pro propojení Evropy – Digitální technologie)¹², fondů na podporu oživení po pandemii COVID-19¹³ a vnitrostátních iniciativ v oblasti státní podpory¹⁴. K urychlení a rozšíření zavádění širokopásmového připojení přispívají rovněž nové *Pokyny ke státní podpoře širokopásmových sítí*¹⁵, které byly nedávno přijaty, tím, že objasňují, kdy je veřejná podpora v souladu s pravidly hospodářské soutěže.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je v souladu s cíli Zelené dohody pro Evropu¹⁶ v oblasti klimatu, které Rada a Parlament v červnu 2021 zakotvily v evropském právním rámci pro klima¹⁷. Infrastruktura pro digitální konektivitu má zásadní význam pro dosažení souběžné digitální a ekologické transformace, které představují hlavní priority Komise. Digitální infrastruktury budou hrát klíčovou úlohu při přechodu na zelenou ekonomiku, neboť jsou důležitými faktory umožňujícími energetickou účinnost v jiných odvětvích. Vlna významných renovací budov¹⁸ do roku 2030, podnícená cíli Zelené dohody, navíc představuje obrovskou příležitost pro dosažení synergií a zajištění vysoké výkonnosti infrastruktury uvnitř budov včetně fyzické infrastruktury připravené pro optická vlákna a optické rozvody. Tím se sníží obtíže pro vlastníky a/nebo nájemce budov a zajistí se účinnější využívání vnitrostátních finančních prostředků a finančních prostředků EU, které jsou k dispozici pro účely významné renovace fondu budov.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem návrhu je článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Jedná se o stejný právní základ jako u směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení, kterou tento návrh zrušuje. To je odůvodněno cílem tohoto návrhu dále harmonizovat trhy

¹¹ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí Program Unie pro bezpečnou konektivitu na období 2023–2027 (COM(2022) 57 final), 2022/0039 (COD), pro nějž byla dosažena politická dohoda dne 17. listopadu 2022:

¹² https://hadea.ec.europa.eu/programmes/connecting-europe-facility_en

¹³ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility_cs#example-of-component-of-reforms-and-investments

¹⁴ Zpráva o provádění státní podpory širokopásmového připojení <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d6b8368d-f3dd-11ea-991b-01aa75ed71a1/language-en>

¹⁵ Sdělení Komise, Pokyny EU k použití pravidel státní podpory ve vztahu k rychlému zavádění širokopásmových sítí ze dne 12. prosince 2022 (C(2022) 9343).

¹⁶ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zelená dohoda pro Evropu ([COM\(2019\) 640 final](#)).

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

¹⁸ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Renovační vlna pro Evropu – ekologické budovy, nová pracovní místa, lepší životní úroveň“, ([COM\(2020\) 662 final](#)).

elektronických komunikací v EU a zlepšovat podmínky pro vytvoření a fungování vnitřního trhu.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Ze zkušeností získaných při provádění směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení vyplývá, že cíle zajistit v EU úplné pokrytí vysokorychlostním širokopásmovým připojením nemohou dosáhnout prostřednictvím směrnice jednotlivé členské státy v přiměřené době ani s co nejefektivnějším využitím soukromých a veřejných investic. Kromě toho se některá ustanovení kodexu, konkrétně článek 44, částečně překrývají se směrnicí o snížení nákladů na širokopásmové připojení, a je třeba tato pravidla zjednodušit. Dosažení pokrytí gigabitovou sítí do roku 2030 rovněž vyžaduje společné úsilí všech členských států. Opatření, která členské státy až dosud přijaly s cílem motivovat k budování sítí, a zejména snížit náklady a zkrátit časový rámec tohoto budování, jsou velmi rozdílná, někdy dokonce i v rámci téhož členského státu. Navíc došlo k výraznému snížení předpokládané přidané hodnoty EU vzhledem ke značnému prostoru pro výjimky nebo vyloučení za mnoha různých okolností a v různých členských státech a k neexistenci předem stanovených pokynů nebo společných zásad pro různá opatření stanovená ve směrnici o snížení nákladů na širokopásmové připojení.

Stávající množství různorodých pravidel vytváří překážky pro přeshraniční investice. To omezuje volnost v zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací. Ovlivňuje to rovněž fungování vnitřního trhu, zejména pokud jde o s tím související přeshraniční aplikace, jako je například propojené a autonomní řízení, které vyžadují všudypřítomné sítě VHCN. Vzhledem k současné situaci je rovněž pro provozovatele elektronických komunikací a další zúčastněné strany (výrobce zařízení, stavební společnosti atd.) velmi obtížné dosahovat úspor z rozsahu. Problémy, které se vyskytují v souvislosti s urychlováním zavádění vysokorychlostního širokopásmového připojení nebo budování budoucích sítí VHCN, jsou společné většině členských států, ne-li všem. Snížení nákladů a zjednodušení administrativních postupů představují rovněž společná opatření, která jsou nezbytná pro řešení těchto problémů. Tímto návrhem není dotčena procesní autonomie členských států k internímu rozdělování pravomocí.

- **Proporcionalita**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality a jedná se o cílené politické opatření s intenzitou úměrnou jeho cílům, jimiž je podpora sítě VHCN v souladu s kodexem a dosažení cíle Digitální dekády do roku 2030, kterým je pokrytí bezdrátovými vysokorychlostními sítěmi nové generace s výkonem odpovídajícím alespoň 5G a gigabitovými sítěmi¹⁹. Hlavním přínosem tohoto návrhu je, že provozovatelům veřejných sítí elektronických komunikací zaručí účinnější procesy plánování a budování investic (a tudíž velmi podstatné úspory z rozsahu). Úspory z rozsahu a související úspory navíc přesáhnou odvětví elektronických komunikací a rozšíří se i do dalších odvětví (např. výrobců zařízení, stavebních společností).

Tyto výhody jsou možné s minimální administrativní zátěží. Povinnosti jsou omezeny na určité části síťové infrastruktury, kde lze očekávat významné úspory nákladů (např. kabely jsou vyloučeny z definice fyzické infrastruktury, a tudíž i z povinností v oblasti přístupu a

¹⁹ Článek 4 odst. 2 písm. a) politického programu Digitální dekáda: „všichni koncoví uživatelé v pevném místě jsou pokryti gigabitovou sítí až do koncového bodu sítě a všechny osídlené oblasti jsou pokryty bezdrátovými vysokorychlostními sítěmi nové generace s výkonem odpovídajícím alespoň 5G v souladu se zásadou technologické neutrality“.

transparentnosti stanovených v tomto návrhu)²⁰. Navrhovaná pravidla rovněž zavádějí přiměřené úpravy (např. možnost za určitých podmínek odmítnout žádosti o přístup). Návrh navíc stanoví výjimky, kdy se některé povinnosti za určitých okolností neuplatní (např. přístup do určitých kategorií budov vlastněných nebo kontrolovaných subjekty veřejného sektoru z důvodů jejich architektonické, historické, náboženské nebo přírodní hodnoty, případně poskytování informací o těchto budovách). Tyto výjimky přispívají k zajištění proporcionality návrhu a poskytují odpovídající flexibilitu potřebnou k zohlednění vnitrostátních podmínek. Kromě toho navrhovaná opatření pro digitalizaci příslušných správních postupů umožňují členským státům opětovně využívat a rozšiřovat stávající digitální služby a platformy na místní, regionální nebo celostátní úrovni, které slouží stejnému účelu a jsou v souladu s tímto nařízením.

• **Volba nástroje**

Navrhovaným nástrojem je nařízení. Vyplývá to ze zkušeností získaných při transpozici a provádění směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení a jejích prokázaných omezeních, pokud jde o řešení přetrvávajících zjištěných problémů, které vyplynuly nejen z jejího přístupu minimální harmonizace, ale také z nízké úrovně harmonizace, o kterou usiluje (mnohá ustanovení zůstala například nepovinná a jiná, jako například ustanovení o transparentnosti, harmonizovala pouze minimální počet prvků), jakož i z pomalého a neúčinného provádění.

Nařízení je nejlepším řešením, jak urychlit budování sítí potřebných k zajištění připravenosti Evropy na digitální věk. Bude mít největší dopad na pokrok v oblasti budování gigabitových sítí, protože je přímo použitelné pro všechny členské státy. Vzhledem k rychle se vyvíjející digitální ekonomice je nezbytné urychleně zavést opatření, která sníží zátěž podniků a veřejných orgánů. Naproti tomu provedení směrnice do vnitrostátního práva by členským státům určitou dobu trvalo, což by pozdrželo vstup navrhovaných pravidel v platnost a ohrozilo by to dosažení cílů pro rok 2030. Nařízení má na rozdíl od směrnice přímý účinek, což je důležité pro pravidla, která se většinou uplatňují v obchodních vztazích mezi poskytovateli sítí elektronických komunikací a provozovateli sítí.

Komise proto předkládá návrh nařízení, tj. aktu o gigabitové infrastruktuře, s cílem zabránit dalším rozdílům, které brání využívání příslušných služeb na vnitřním trhu, a zaručit podnikům stejná práva a povinnosti. To je nezbytné pro zajištění právní jistoty a transparentnosti pro všechny zúčastněné hospodářské subjekty.

Návrh zrušuje směrnici o snížení nákladů na širokopásmové připojení, která kvůli výše uvedeným nedostatkům vedla k velmi roztržitému a minimálnímu provádění. Nařízení, které by upravovalo všechny podstatné oblasti na základě jednodušších pravidel a celkově vyšší úrovně harmonizace, by mělo tyto nedostatky odstranit a současně si zachovat přiměřenost a ponechat členským státům určitou flexibilitu, pokud jde o konkrétní ustanovení zohledňující konkrétní vnitrostátní podmínky.

²⁰ Význam fyzické infrastruktury (často označované jako stavebněinženýrské práce) pro budování sítí se vyzdvihl rovněž v evropském kodexu pro elektronické komunikace, jehož článek 73 stanoví, že ukládání povinností přístupu k inženýrským stavbám podle článku 72 (přístup ke stavebněinženýrským stavbám) může vnitrostátní regulační orgán sám o sobě považovat za přiměřený prostředek podpory hospodářské soutěže a ochrany zájmů koncových uživatelů.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Hodnocení ex post / kontroly účelnosti platných právních předpisů

Z hodnotící zprávy směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení, přiložené k tomuto návrhu, vyplývá, že směrnice byla při plnění svých obecných a specifických cílů účinná a účelná pouze částečně, nicméně tyto cíle jsou stále relevantní. Provádění k dnešnímu dni vykazuje v podstatě dobré výsledky s ohledem na další tři analyzovaná kritéria: relevanci, soudržnost a přidanou hodnotu EU.

Směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení celkově pomohla při budování vysokorychlostního širokopásmového připojení (dochází k opětovnému využívání téměř 100 000 km kabelovodů a vzdušné infrastruktury). Pokud bude směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení účinně uplatňována, může o několik měsíců urychlit projekty budování vysokorychlostního širokopásmového připojení, ušetřit 10–30 % nákladů na budování a úměrně tomu zvýšit pokrytí sítěmi.

Největšího pokroku bylo dosaženo v oblasti přístupu k existující fyzické infrastruktuře a souvisejících opatření v oblasti transparentnosti, zatímco menšího pokroku bylo dosaženo při udělování povolení, koordinaci stavebních prací a přístupu k infrastruktuře uvnitř budovy. Tento výsledek je navíc v rámci celé EU nejednotný, a dokonce ani v oblastech, kde byla přijata účinnější opatření²¹, plně neuspokojuje potřebu rychlejšího a účinnějšího zavádění sítí elektronických komunikací, které mají dopad na fungování vnitřního trhu.

Stávající ustanovení směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení je třeba posílit, aby bylo dosaženo jejich lepšího sladění se současnými a budoucími potřebami v oblasti konektivity a s prioritami EU a aby plně odrážela vývoj trhu a technologií. Pokračující přítomnost překážek zavádění sítí elektronických komunikací, nedostatek jednotných a digitalizovaných administrativních postupů a nedostatečně účinná jednotná informační místa i nadále brání potenciálním přínosům opatření ke snížení nákladů, která by mohla podporovat nákladově efektivnější a rychlejší budování sítí v celé EU. Vysoké náklady na budování sítí VHCN včetně optických vláken do domácnosti a 5G ve středních pásmech oslabují motivaci k budování a životaschopnost nově vybudovaných sítí. Budování sítí v celé EU se značně zpomalilo kvůli nedostatečné koordinaci mezi jednotlivými orgány odpovědnými za udělování povolení, různorodosti povolení potřebných pro budování sítí, chybějícím elektronickým postupům pro žádosti o povolení a celkovému nedodržování lhůt pro udělování povolení k budování včetně povolení týkajících se omezení vlastnických práv třetích osob.

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Základním zdrojem informací pro přípravu tohoto návrhu byly rešerše literatury, informace o provádění stávajících politik, analýzy předchozích monitorovacích a hodnotících činností a zpráv, příspěvky zúčastněných stran a specializované podpůrné studie.

Kromě toho byly zúčastněné strany konzultovány prostřednictvím:

- výzvy ke sdělení zpětné vazby týkající se plánu / počátečního posouzení dopadů (19. června 2020 až 17. července 2020),

²¹ Například z hodnotící zprávy (pracovní dokument útvarů Komise o hodnocení) vyplývá, že největší pokrok se týká přístupu k existující fyzické infrastruktuře a souvisejících opatření v oblasti transparentnosti. Některé členské státy rovněž přesáhly rámec ustanovení směrnice a rozšířily rozsah minimálních informací o existující fyzické infrastruktuře.

- veřejné konzultace (od 2. prosince 2020 do 2. března 2021) na základě rozsáhlého dotazníku zahrnujícího jak zpětné, tak výhledové aspekty,
- tematických on-line participativních workshopů zúčastněných stran, které se konaly v lednu a únoru 2021,
- stanoviska Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC²²) k revizi směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení, které se týká jak zpětných, tak výhledových aspektů,
- dvoustranných setkání včetně setkání se zúčastněnými stranami na trhu a jejich sdruženími, jakož i s místními a regionálními orgány,
- specializovaných workshopů pořádaných konzultanty připravujícími podpůrnou studii v červnu 2021 a lednu 2022 a průzkumů / konzultací ad hoc.

Zúčastněné strany celkově zdůrazňují, že vysoce kvalitní konektivita hrála zásadní úlohu během pandemie a hospodářské obnovy.

Velká skupina provozovatelů a většina podnikatelských sdružení poukazuje na potřebu další harmonizace a regulace na úrovni EU, zejména pokud jde o správní postupy, jako je například udělování povolení, s cílem překonat roztržitost trhu. Menší počet hospodářských subjektů však uvádí, že je třeba, aby byla členským státům ponechána volnost při provádění a prosazování právních předpisů EU. Veřejné orgány včetně sdružení BEREC upřednostňují opatření na úrovni EU. Vyzývají k harmonizaci s cílem provést jen kroky, které jsou nezbytné k dosažení daných cílů a k vymezení některých oblastí, kde by mohla být vhodnější vnitrostátní opatření (např. pokyny týkající se podmínek přístupu). Některé veřejné orgány vyjádřily určité výhrady k dodatečné zátěži a nákladům souvisejícím s opatřeními v oblasti transparentnosti a digitalizace.

Většina respondentů konzultací se zúčastněnými stranami se domnívá, že směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení vytvořila dobrý rámec pro zefektivnění budování sítí elektronických komunikací a že opatření, na něž se směrnice vztahuje, jsou vnímána jako relevantní. Mezi zúčastněnými stranami však panují různé názory na účinnost směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení při dosahování jejího obecného cíle, kterým bylo snížit náklady a zvýšit rychlost budování sítí.

Zúčastněné strany zdůrazňují význam dostupnosti vhodné fyzické infrastruktury včetně nesíťových prvků vlastněných nebo kontrolovaných veřejnými orgány, pro účinné budování sítí, zejména sítí 5G. Zúčastněné strany rovněž požadují pokyny ohledně spravedlivých a přiměřených podmínek, jakož i ohledně kritérií pro zamítnutí žádostí o přístup. To by pomohlo zabránit neoprávněnému odmítání z důvodu dostupnosti jiných životaschopných způsobů přístupu.

Většina zúčastněných stran souhlasí s tím, že koordinace stavebních prací má potenciál snížit náklady na budování. Přestože sdružení BEREC považovalo za přínosné rozšířit povinnost koordinace na všechny projekty budování sítí (financované z veřejných i soukromých zdrojů), mnoho zúčastněných stran se vyslovalo proti takovému rozšíření.

Většina zúčastněných stran se domnívá, že dostupnost pravidelně aktualizovaných minimálních informací o existujících fyzických informacích nebo plánovaných stavebních pracích, včetně georeferencovaných poloh a tras prostřednictvím jednotných informačních míst, je důležitá pro budování sítí. Veřejné orgány včetně místních orgánů vyzývají ke

²² BEREC (Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací) se skládá z vedoucích nebo jmenovaných zástupců vnitrostátních regulačních orgánů členských států EU na vysoké úrovni. Sdružení BEREC bylo zřízeno na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/1971.

flexibilitě při opětovném používání a zlepšování zavedených digitálních nástrojů, které již fungují v jednotlivých členských státech, přičemž některé z nich slouží i jiným odvětvím.

Většina zúčastněných stran včetně provozovatelů sítí souhlasí s tím, že při budování sítí by pomohly zjednodušené postupy udělování povolení včetně elektronického podávání žádostí o povolení

Zúčastněné strany rovněž požadují zpřísnění stávajících pravidel pro infrastrukturu uvnitř budov včetně zvýšení ambicí z vysokorychlostních sítí na síť VHCN / optická vlákna a navržení povinnosti vlastníků budov zavést a zpřístupnit optické rozvody uvnitř budov.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise vycházela ze specializované podpůrné studie vypracované společnostmi ICF SA, Wavestone SA a Centrem pro evropská politická studia s podporou společností WIK Consult GMBH a EcoAct²³. Tato studie posuzovala účinky opatření přijatých v rámci směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení a případně zohlednila účinky vnitrostátních opatření přijatých za účelem snížení nákladů na zavádění vysokorychlostního širokopásmového připojení. Studie rovněž podpořila přípravu posouzení dopadů možných variant politiky, které by tuto iniciativu doprovázely. Cenné informace týkající se nejvhodnějších opatření a jejich přijímání navíc poskytly vnitrostátní plány a zprávy o provádění, které předložily členské státy v rámci [souboru nástrojů pro konektivitu](#)²⁴ a které obsahovaly soubor 39 osvědčených postupů zaměřených na zlepšení budování sítí a rychlého přístupu ke spektru 5G. Komise dále vycházela rovněž z dalších zdrojů informací identifikovaných na základě přezkumu literatury včetně několika studií²⁵ a zpráv²⁶.

- **Posouzení dopadů**

Souhrn posouzení dopadů a kladné stanovisko Výboru pro kontrolu regulace jsou k dispozici na internetových stránkách Komise²⁷. V posouzení dopadů se zvažovaly tyto možnosti politiky:

Možnost č. 0: Výchozí scénář

²³ Studie na podporu hodnocení stávajících opatření na evropské a vnitrostátní úrovni za účelem snížení nákladů na budování sítí elektronických komunikací a na podporu přípravy posouzení dopadů, které bude připojeno k iniciativě EU pro přezkum směrnice 2014/61/EU.

²⁴ [Společný soubor nástrojů Unie pro konektivitu](#).

²⁵ Například [Study on implementation and monitoring of measures under the BCRD \(Studie o provádění a monitorování opatření podle směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení\) \(SMART 2015/0066\)](#); [White paper on EU broadband Plan challenges and opportunities \(Bílá kniha o výzvách a příležitostech plánu EU pro širokopásmové připojení\)](#), Analysys Mason 2019.

²⁶ Například [2020 Summary Report of Best Practices - Outcome of phase 1 of the work of the Special Group for developing a common Union Toolbox for connectivity \(Souhrnná zpráva o osvědčených postupech z roku 2020 – Výsledek 1. fáze práce zvláštní skupiny pro vývoj společného souboru nástrojů Unie pro konektivitu\)](#); [2018 European Commission report on the implementation of the Broadband Cost Reduction Directive \(Zpráva Evropské komise z roku 2018 o provádění směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení\)](#); [BEREC report on the Implementation of the Broadband Cost Reduction Directive \(Zpráva sdružení BEREC o provádění směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení\)](#); [BEREC report on pricing for access to infrastructure and civil works according to the BCRD \(Zpráva sdružení BEREC o cenách za přístup k infrastruktuře a stavebním pracím podle směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení\)](#).

²⁷ Posouzení dopadů a stanovisko Výboru pro kontrolu regulace se zveřejňují na [internetových stránkách EUR-Lex](#).

Zachování současného stavu směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení znamená, že nejsou provedena žádná dodatečná opatření nad rámec těch stávajících. Stávající směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení a související regulační a neregulační nástroje jsou nadále prováděny stejně jako nyní. Tento přístup by mohl být doplněn sdílením osvědčených postupů stimulovaným výměnnými iniciativami (např. soubor nástrojů pro konektivitu). Předpokládá se, že v případě možnosti „žádná změna“ by budování sítí pokračovalo, ale pozorovaná roztržitost by přetrvávala i nadále; budování sítí by nebylo tak efektivní a účinné, jak by mohlo být, a cíle v oblasti konektivity pro rok 2030 by byly ohroženy.

Možnost č. 1: Aktualizace, vyjasnění a sladění (minimální přístup)

Tato možnost navrhuje sladit směrnici o snížení nákladů na širokopásmové připojení s kodexem (oblast působnosti sítě VHCN namísto vysokorychlostních sítí), zavést některá v současnosti dobrovolná opatření jako povinná (transparentnost, udělování povolení) a vyjasnit některá ustanovení s cílem sladit odlišné výklady členských států (např. v oblasti povolení, projektů financovaných z veřejných prostředků podléhajících koordinaci stavebních prací a skutečnosti, že aktiva podléhající významným tržním silám nebo závazkům v oblasti státní podpory jsou vyloučena ze souběžných povinností přístupu v rámci směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení). Tato možnost vychází z úvahy, že částečná revize směrnice ve spojení s prováděním osvědčených postupů souboru nástrojů pro konektivitu a se zbývajících částí regulačního rámce pro elektronické komunikace by zlepšila její provádění. Tohoto zlepšení by bylo dosaženo zejména částečným řešením problémů nedostatečných nebo chybějících informací o existující fyzické infrastruktuře a zpoždění a vysokých nákladů na postupy udělování povolení.

Jiná opatření k odstranění dalších překážek, která by vedla k rychlejšímu a účinnějšímu budování sítí elektronických komunikací, jak je uvedeno v hodnotící zprávě a veřejné konzultaci, by provedena nebyla.

Možnost č. 2: Rozšířit a posílit opatření v porovnání se směrnicí o snížení nákladů na širokopásmové připojení, vynětí sítě VHCN z povinností

Tato možnost zahrnuje vše, co je navrženo v možnosti č. 1, ale ve formě nařízení. Kromě toho rozšiřuje rozsah povinností přístupu tak, aby zahrnovaly fyzickou infrastrukturu (nesít'ovou) vlastněnou či kontrolovanou státem (kromě situací, kdy by to bylo nepřiměřené), a zpřísňuje povinnosti týkající se udělování povolení (např. dočasné lhůty, výjimky z vnitrostátních povolení a souběžné zpracovávání povolení a omezení vlastnických práv třetích osob). Na rozdíl od možností č. 3 a 4 osvobozuje tato možnost sítě VHCN od povinností týkajících se přístupu a koordinace stavebních prací za účelem řešení problémů investičních pobídek (např. neživotaschopná replikace sítě).

Možnost č. 3 (upřednostňovaná možnost): Rozšířit a posílit opatření v porovnání se směrnicí o snížení nákladů na širokopásmové připojení s částečnou harmonizací

Možnost č. 3 by do značné míry zachovala opatření obsažená v možnosti č. 2 a měla by rovněž podobu nařízení (včetně rozšíření rozsahu povinností poskytnout přístup k veřejným nesít'ovým aktivům a povolovacích opatření). Namísto stanovení výjimky pro infrastrukturu sítě VHCN by však stanovila jasnější pravidla týkající se klíčových aspektů přístupu k fyzické infrastruktuře a koordinace stavebních prací (jako jsou „spravedlivé a přiměřené“ podmínky přístupu, alternativní způsoby přístupu a rozdělení nákladů na koordinované stavební práce).

Problém neživotaschopné replikace sítě by řešila tím, že by lépe specifikovala důvody pro odmítnutí přístupu k fyzické infrastruktuře nebo případy, kdy by žádosti o koordinaci stavebních prací mohly být považovány za nepřiměřené, a omezila by je na konkrétnější okolnosti v porovnání s možností č. 2. Tato pravidla by byla doprovázena pokyny na úrovni EU s cílem zajistit jednotné uplatňování a harmonizovaný přístup k podobným problémům. Tato možnost by rovněž stanovila, že pravidla a postupy pro udělování povolení by měly být konzistentní na vnitrostátní úrovni a měly by být podpořeny „jednotným kontaktním místem“ prostřednictvím jednotného vnitrostátního digitálního kontaktního místa, zajistila by, že povolení budou v rámci možností automaticky schvalována, a omezila by poplatky za povolení na administrativní náklady. Případy budování podléhající výjimkám z povolení by byly specifikovány na úrovni EU a byla by zajištěna soudržnost postupů udělování povolení na vnitrostátní úrovni. Tento harmonizovanější přístup by řešil problémy s vysokou složitostí, časovými rámci a náklady na získání povolení.

Možnost č. 3 by za účelem zlepšení transparentnosti a přístupu k informacím rozšířila požadavky na informace i na existující fyzickou infrastrukturu s výjimkou případů, kdy by to bylo nepřiměřené, a na plánované stavební práce (proaktivní oznamování všech plánovaných stavebních prací). Oba soubory informací by musely být dostupné v digitálním formátu na platformách a pokud možno být vzájemně propojené. A konečně by tato možnost s cílem vyřešit chybějící vhodnou infrastrukturu uvnitř budov a přístup k ní stanovila povinnost zavést infrastrukturu uvnitř budovy, připravenou pro optická vlákna a optická vlákna uvnitř budovy, v každé nové (nebo významně renovované) domácnosti. Tato možnost by zajistila rovněž normalizaci fyzické infrastruktury uvnitř budovy na vnitrostátní úrovni a pokyny pro přístup k infrastruktuře uvnitř budovy na úrovni EU.

Možnost č. 4: Rozšířit a posílit, v plném rozsahu uplatňovat na soukromá aktiva a dosáhnout plné harmonizace

Možnost č. 4 by zavedla maximální harmonizaci na úrovni EU. Nařízení by zahrnovalo všechna opatření uvedená v možnosti č. 3. Navíc by rozšířilo povinnosti týkající se přístupu a transparentnosti na aktiva soukromých nesíťových provozovatelů (např. komerční budovy) a povinnosti koordinace stavebních prací na projekty, které nejsou financovány z veřejných prostředků. Tato možnost by stanovila povinnost vytvoření jednotné digitální platformy pro existující fyzickou infrastrukturu, plánované stavební práce a případně i pro postupy udělování povolení. A konečně by tato možnost stanovila povinnost normalizace fyzické infrastruktury uvnitř budovy na úrovni EU (oproti normalizaci na vnitrostátní úrovni v možnosti č. 3).

Po zvážení všech hodnotících kritérií je pravděpodobné, že cíle politiky lépe splní možnost č. 3. Poskytuje také největší přidanou hodnotu EU a zároveň zajišťuje, aby členské státy hrály úlohu při určování konkrétních případů, v nichž se na ně nemusí vztahovat povinnosti (např. proto, že by spadaly do kategorií stanovených v nařízení, na něž by se povinnosti z několika důvodů nemusely vztahovat, případně proto, že by se povinnosti nakonec staly nepřiměřenými). Zdá se tedy, že možnost č. 3 nejlépe vyvažuje krátkodobé náklady na provádění se střednědobými přínosy a omezuje zbytečnou regulační zátěž.

• Účelnost právních předpisů a zjednodušení

Navrhovaná opatření podporují program REFIT a splňují cíle zjednodušení a snížení administrativní zátěže. Cílem některých navrhovaných změn je vyjasnit, zefektivnit a zjednodušit pravidla a postupy, pomoci stranám snadno pochopit jejich práva a povinnosti a podpořit synergie (například v případě koordinace navrhované pro renovace budov za účelem

snížení energetické náročnosti). Návrh rovněž stanoví pokyny na úrovni EU (přístup k fyzické infrastruktuře včetně fyzické infrastruktury uvnitř budovy a některá kritéria pro přístup a pravidla koordinace stavebních prací). Tyto pokyny by měly usnadnit jednotné provádění pravidel, jakož i řešení případných sporů.

Návrh zahrnuje určité krátkodobé celkové náklady týkající se zejména správních orgánů. Ty souvisejí se zavedením jednotných postupů udělování povolení a digitálních kontaktních míst /platform pro zpracování povolení, poskytování informací a zajišťování přístupu k nim. Po jejich zavedení se však předpokládá, že toto nařízení povede k ročním úsporám administrativních nákladů pro provozovatele sítí elektronických komunikací (odhadovaným přibližně na 40 milionů EUR ročně). Tyto úspory budou plynout z lepšího přístupu k síti a k veřejné nesíťové fyzické infrastruktuře (přibližně 24 milionů EUR ročně) a ze zpracování žádostí o povolení (přibližně 15 milionů EUR ročně). Úspor dosáhnou i orgány veřejné správy včetně obcí (odhady nejsou k dispozici). Tyto výhody mohou být případně rozšířeny i na další odvětví (kromě elektronických komunikací), pokud tato odvětví zavedou a budou využívat platformy pro povolování, jak je tomu již v několika členských státech. Stavební společnosti by navíc mohly využívat normy pro infrastrukturu a rozvody uvnitř budovy, které by měly zaručit účinnější instalaci „optických vláken do domácností“ v nových a významně renovovaných budovách (odhad není k dispozici)²⁸.

- **Základní práva**

Návrh plně zohledňuje práva a zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie. Navrhovaná opatření jsou zejména v souladu s článkem 16 (svoboda podnikání), článkem 17 (právo na vlastnictví) a článkem 37 (ochrana životního prostředí).

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navrhované nařízení nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Monitorování provádění bude vycházet ze zprávy o provádění tohoto nařízení, která bude předložena Evropskému parlamentu a Radě pět let po datu jeho vstupu v platnost. Tato zpráva bude obsahovat shrnutí dopadu těchto opatření a posouzení pokroku při plnění jejich cílů, včetně toho, zda a jak by mohlo nařízení více přispět k dosažení cílů v oblasti konektivity stanovených v politickém programu Digitální dekáda 2030. Za tímto účelem si Komise může od členských států vyžádat informace založené na příslušných ukazatelích a mechanismu pravidelného shromažďování údajů, který vypracuje Komunikační výbor zřízený směrnicí (EU) 2018/1972.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 – Předmět a oblast působnosti

Článek 1 aktualizuje oblast působnosti směrnice z roku 2014 o zavádění sítí elektronických komunikací, tj. z vysokorychlostních sítí na síť VHCN tak, aby odpovídala novým ambicím cílů kodexu a programu Digitální dekáda v oblasti konektivity.

²⁸ Příloha 1 podpůrné studie vypracované společnostmi ICF SA, Wavestone SA a CEPS s podporou společností WIK Consult GMBH a EcoAct (viz poznámka pod čarou č. 22), zejména oddíly 1.3, 2.3 a 4.3.

Článek 2 – Definice

Tento článek obsahuje dodatečné definice k těm, které jsou uvedeny v kodexu, včetně sítí VHCN. Rozšiřuje pojem „fyzická infrastruktura“ tak, aby zahrnoval i veřejná nesít'ová aktiva, a zavádí novou definici „optických rozvodů uvnitř budovy“ společně se změnou z fyzické infrastruktury uvnitř budovy „připravené pro vysokorychlostní připojení“ na fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy „připravenou pro optická vlákna“. Kromě toho se s ohledem na rychlý rozvoj poskytovatelů bezdrátové fyzické infrastruktury, jako jsou například „věžové společnosti“, a jejich stále významnější úlohu jakožto poskytovatelů přístupu k fyzické infrastruktuře vhodné k instalaci prvků bezdrátových sítí elektronických komunikací, jako jsou například 5G, rozšiřuje definice „provozovatele sítě“ nad rámec podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat sítě elektronických komunikací a provozovatelů jiných typů sítí, jako je doprava, plyn nebo elektřina, tak, aby zahrnovala i podniky zajišťující přidružená zařízení, na něž se tak začnou vztahovat všechny povinnosti a výhody stanovené v tomto nařízení s výjimkou ustanovení týkajících se fyzické infrastruktury uvnitř budovy a přístupu. Rovněž upravuje definici „povolení“ tak, aby odrážela více úrovní rozhodování, které někdy při udělování povolení existují, a objasňuje, že stavebními pracemi se rozumí „budování prvků sítě VHCN“ pro snadnější odkazování v celém textu.

Článek 3 – Přístup k existující fyzické infrastruktuře

Článek 3 rozšiřuje povinnost přístupu i na fyzickou infrastrukturu, která není součástí sítě, ale je vlastněna nebo kontrolována subjekty veřejného sektoru. Stanoví rovněž výjimky pro určité kategorie budov (např. z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví) a zavádí možnost, aby členské státy zřídily orgán pro koordinaci přístupu ve vztahu k veřejnému majetku.

Objasňuje důvody pro odepření přístupu a zabráňuje zdvojování povinností přístupu, pokud jsou již uloženy podle kodexu / pravidel státní podpory pro tatáž aktiva.

Stanoví možnost, aby Komise vydala pokyny k uplatňování ustanovení o přístupu.

Tento článek rovněž vychází z precedentu stanoveného v článku 57 kodexu pro instalaci bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem.

Článek 4 – Transparentnost fyzické infrastruktury

Článek 4 upravuje povinnost provozovatelů sítí a subjektů veřejného sektoru, kteří vlastní nebo kontrolují fyzickou infrastrukturu, poskytovat minimální informace o existující fyzické infrastruktuře, včetně georeferencovaných informací, prostřednictvím jednotných informačních míst.

Přístup k těmto minimálním informacím by mohl být omezen například z bezpečnostních důvodů nebo u určitých kategorií budov. Obdobně by se povinnost poskytovat minimální informace neuplatnila, pokud by tato povinnost byla na základě analýzy nákladů a přínosů nepřiměřená.

Článek 5 – Koordinace stavebních prací

Článek 5 upřesňuje, že povinnost koordinovat stavební práce se týká stavebních prací, které jsou „zcela nebo částečně financovány z veřejných prostředků“.

Stanoví, že žádosti o koordinaci stavebních prací by měly být podány nejméně dva měsíce před předložením konečného projektu, a upřesňuje, kdy lze žádost o koordinaci stavebních prací považovat za nepřiměřenou.

Stanoví možnost, aby Komise vydala pokyny k uplatňování ustanovení o koordinaci stavebních prací.

Článek 6 – Transparentnost plánovaných stavebních prací

Článek 6 stanoví právo na přístup k minimálním informacím o všech (veřejných i soukromých) plánovaných stavebních pracích prováděných provozovateli sítí prostřednictvím jednotných informačních míst v elektronické podobě včetně georeferencovaných informací.

Tento přístup by mohl být omezen například z důvodu bezpečnosti sítě, národní bezpečnosti nebo obchodního tajemství. Povinnost transparentnosti by se neuplatnila za určitých okolností, např. ve stavu nouze nebo z důvodů národní bezpečnosti.

Stanoví včasější a proaktivní poskytování minimálních informací o plánovaných veřejných stavebních pracích všemi provozovateli sítí prostřednictvím jednotných informačních míst s cílem usnadnit případnou koordinaci stavebních prací.

Článek 7 – Postupy udělování povolení včetně omezení vlastnických práv třetích osob

Článek 7 zavádí novou zásadu vnitrostátně konzistentních pravidel upravujících podmínky a postupy platné pro udělování povolení, včetně omezení vlastnických práv třetích osob. Zavádí povinné podávání žádostí v elektronické podobě prostřednictvím jednotných informačních míst.

Pověřuje Komisi, aby prostřednictvím prováděcího aktu stanovila kategorie budování, které budou od povolení osvobozeny.

Posiluje transparentnost tím, že žádosti o povolení pro stavební práce nejsou považovány za přípustné, pokud nebyly prostřednictvím jednotného informačního místa zpřístupněny minimální informace stanovené v článku 6.

Zavádí několik opatření, jejichž cílem je zajistit, aby žádosti o povolení včetně omezení vlastnických práv třetích osob byly vyřizovány v zákonných lhůtách, např. kratší lhůtu pro posouzení úplnosti žádosti, implicitní schválení nebo náhradu škody způsobené nedodržením lhůt.

Konečně pak stanoví, že poplatky a platby za povolení včetně omezení vlastnických práv třetích osob nesmí překročit rámec správních poplatků.

Článek 8 – Fyzická infrastruktura uvnitř budovy a optické rozvody

Článek 8 upravuje fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy, přístupové body a optické rozvody uvnitř budovy u nových a významně renovovaných budov. To zahrnuje budovy v místě koncového uživatele při jejich renovaci za účelem zlepšení energetické účinnosti. Výjimky jsou rozšířeny tak, aby řešily případný nedostatek proporcionality u konkrétních lokalit na základě analýzy nákladů a přínosů.

Zavádí povinnost členských států přijmout příslušné vnitrostátní normy / technické specifikace a mechanismy pro certifikaci kvality. Díky těmto mechanismům pro certifikaci kvality mohou společnosti prokázat soulad s těmito normami / technickými specifikacemi a získat označení „fibre-ready“ („připraveno pro optická vlákna“), které je nyní povinné a je podmíněno vydáním stavebního povolení.

Článek 9 – Přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy

Článek 9 stanoví právo poskytovatelů veřejných sítí elektronických komunikací na ukončení sítí až v přístupovém bodě a na přístup k existující fyzické infrastruktuře uvnitř budovy.

Upravuje rovněž odepření přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy v případě, že je přístup k optickým rozvodům uvnitř budovy poskytován na základě povinností uložených kodexem nebo je poskytován za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek včetně ceny.

Stanoví možnost, aby Komise vydala pokyny k uplatňování ustanovení o přístupu k infrastruktuře uvnitř budovy.

Článek – 10 Digitalizace

Článek 10 stanoví jednotné vnitrostátní digitální kontaktní místo a přístup k digitálním nástrojům, zejména pokud existuje více jednotných informačních míst nebo pokud jsou informace umístěny jinde, což umožňuje výkon práv a dodržování povinností stanovených v tomto nařízení.

Článek 11 – Řešení sporů

Toto ustanovení zajišťuje, že kterákoli ze stran je oprávněna předložit spor vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů, který musí tento spor vyřešit ve zkrácených lhůtách (v porovnání se stávajícími ustanoveními směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení) a vydat závazné rozhodnutí.

Článek 12 – Příslušné orgány

Článek 12 zavádí další požadavky inspirované institucionálními ustanoveními kodexu. Patří mezi ně: i) nestrannost a nezávislost subjektů veřejného sektoru, které vlastní/kontrolují fyzickou infrastrukturu; ii) strukturální oddělení orgánů pro řešení sporů a jednotných informačních míst; iii) výkon pravomocí a zdroje příslušných orgánů a iv) zvýšení transparentnosti úkolů příslušných orgánů.

Stanoví rovněž podrobnější požadavky týkající se práva podat opravný prostředek, přičemž vychází z obdobných ustanovení kodexu.

Článek 13 – Postup projednávání ve výboru

Článek 13 stanoví postup projednávání ve výboru s Komunikačním výborem zřízeným čl. 118 odst. 1 směrnice (EU) 2018/1972.

Články 14 až 18 – Závěrečná ustanovení

Články 14 a 15 obsahují závěrečná ustanovení včetně sankcí a povinností v oblasti monitorování a podávání zpráv. Příslušné ukazatele a mechanismus shromažďování údajů vypracuje Komunikační výbor.

Článek 16 obsahuje případná přechodná opatření (pokračování použitelnosti některých stávajících ustanovení směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení) s ohledem na rozšíření oblasti působnosti na síť VHCN a na opožděné uplatňování některých ustanovení tohoto nařízení. Články 17 a 18 obsahují ustanovení o zrušení směrnice 2014/61/EU a o vstupu nařízení v platnost a jeho uplatňování.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací a o zrušení směrnice 2014/61/EU (akt o gigabitové infrastruktuře)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²⁹,s ohledem na stanovisko Výboru regionů³⁰,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Digitální ekonomika v posledním desetiletí zásadním způsobem mění vnitřní trh. Vizi Unie je digitální ekonomika s udržitelnými ekonomickými a sociálními přínosy, které jsou založeny na špičkovém a bezpečném připojení všude a pro všechny v Evropě. Vysoce kvalitní digitální infrastruktura založená na sítích s velmi vysokou kapacitou je základem prakticky všech odvětví moderní a inovativní ekonomiky. Má strategický význam pro sociální a územní soudržnost a celkově pro konkurenceschopnost Unie a její vedoucí postavení v digitální oblasti. Všichni lidé, jakož i soukromý a veřejný sektor by tedy proto měli dostat příležitost být součástí digitální ekonomiky.
- (2) Během pandemie COVID-19 se rychlý vývoj technologií, exponenciální růst objemu širokopásmového datového provozu a zvýšená poptávka po pokročilé konektivitě s velmi vysokou kapacitou ještě více zrychlily. V důsledku toho byly z větší části splněny cíle stanovené v Digitální agendě z roku 2010³¹, avšak zároveň rovněž zastaraly. Podíl domácností, které mají přístup k internetu o rychlosti 30 Mb/s, se zvýšil z 58,1 % v roce 2013 na 90 % v roce 2022. Dostupnost pouhých 30 Mb/s však již v budoucnu neobstojí a není v souladu s novými cíli stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972³² pro zajištění konektivity a široké dostupnosti sítí s velmi vysokou kapacitou. EU proto v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2481³³ stanovila aktualizované cíle pro rok 2030, které

²⁹ Úř. věst. C , , s. ..³⁰ Úř. věst. C , , s. ..³¹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, 19.5.2010, COM(2010) 245.³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36).³³ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2481 ze dne 14. prosince 2022, kterým se zavádí politický program Digitální dekáda 2030 (Úř. věst. L 323, 19.12.2022, s. 4).

lépe odpovídají očekávaným potřebám v oblasti konektivity v budoucnosti, kdy by všechny evropské domácnosti měly být pokryty gigabitovou sítí a všechny obydlené oblasti pokryty sítí 5G.

- (3) K dosažení těchto cílů jsou zapotřebí politiky, které urychlí budování pevných a bezdrátových sítí s velmi vysokou kapacitou a sníží náklady na ně v celé Unii, včetně řádného plánování, koordinace a snížení administrativní zátěže.
- (4) Směrnice 2014/61/EU, která byla přijata v reakci na potřebu opatření, jejichž cílem je snížit náklady na zavádění širokopásmového připojení na celém území Unie, zahrnovala opatření týkající se sdílení infrastruktury, koordinace stavebních prací a snižování administrativní zátěže. V zájmu dalšího usnadnění zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou včetně optických sítí a sítí 5G vyzvala Evropská rada ve svých závěrech o utváření digitální budoucnosti Evropy ze dne 9. června 2020 k přijetí balíčku dodatečných opatření na podporu stávajících a nových potřeb ohledně zavádění sítí, mimo jiné prostřednictvím přezkumu směrnice 2014/61/EU.
- (5) Zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou (jak jsou definovány ve směrnici (EU) 2018/1972) v celé Unii vyžaduje značné investice, jejichž významnou část představují náklady na stavební práce. Sdílení fyzické infrastruktury by omezilo potřebu nákladných stavebněinženýrských prací a zefektivnilo zavádění pokročilého širokopásmového připojení.
- (6) Hlavní část nákladů na budování sítí s velmi vysokou kapacitou lze přičíst neefektivnosti v procesu zavádění, související s: i) využitím existující pasivní infrastruktury (jako jsou kabelovody, potrubí, šachty, rozvodné skříně, sloupce, stožáry, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce); ii) překážkami souvisejícími s koordinací stavebních prací; iii) těžkopádnými správními postupy udělování povolení a iv) překážkami týkajícími se budování sítí uvnitř budov, což má za následek značné finanční překážky, zejména ve venkovských oblastech.
- (7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU³⁴, která byla přijata v reakci na potřebu snížit náklady na zavádění širokopásmového připojení, obsahovala opatření týkající se sdílení infrastruktury, koordinace stavebních prací a snižování administrativní zátěže. V zájmu dalšího usnadnění zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou včetně optických sítí a sítí 5G vyzvala Evropská rada ve svých závěrech o utváření digitální budoucnosti Evropy ze dne 9. června 2020 k přijetí balíčku dodatečných opatření na podporu stávajících a nových potřeb ohledně zavádění sítí, mimo jiné prostřednictvím přezkumu směrnice 2014/61/EU.
- (8) Opatření stanovená ve směrnici 2014/61/EU přispěla k méně nákladnému budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Tato opatření by však měla být posílena v zájmu dalšího snížení nákladů a urychlení budování sítí.
- (9) Opatření zaměřená na zvýšení účinnosti využívání existujících veřejných a soukromých infrastruktur a na snížení nákladů a překážek při provádění nových stavebněinženýrských prací by měla významně přispět k zajištění rychlého a rozsáhlého budování sítí s velmi vysokou kapacitou. Tato opatření by měla zachovat účinnou hospodářskou soutěž, aniž by byla narušena bezpečnost, zabezpečení a bezproblémový provoz existující infrastruktury.

³⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (Úř. věst. L 155, 23.5.2014, s. 1).

- (10) Některé členské státy přijaly opatření ke snížení nákladů na zavádění širokopásmového připojení, mimo jiné tím, že překračují rámec ustanovení směrnice 2014/61/EU. Tato opatření se však v jednotlivých členských státech stále velmi liší a vedou k dosahování různých výsledků v rámci Unie. Rozšíření některých těchto opatření v rámci Unie a přijetí nových posílených opatření by mohlo výrazně přispět k lepšímu fungování jednotného digitálního trhu. Spolupráci podniků veřejných služeb navíc někdy brání rozdílné regulační požadavky a nejednotné provádění pravidel Unie. Tyto rozdíly mohou rovněž vytvářet překážky vstupu nových podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat veřejné elektronické komunikační sítě nebo přiřazená zařízení (podle definice ve směrnici (EU) 2018/1972 (dále jen „provozovatele“). Tyto rozdíly mohou rovněž uzavřít cestu k novým obchodním příležitostem a bránit rozvoji vnitřního trhu pro využívání a budování fyzických infrastruktur pro sítě s velmi vysokou kapacitou. Opatření oznámená ve vnitrostátních plánech a zprávách o provádění přijatých členskými státy podle doporučení Komise (EU) 2020/1307³⁵ navíc nepokrývají všechny oblasti směrnice 2014/61/EU ani neřeší všechny otázky jednotným a úplným způsobem. Je tomu tak navzdory tomu, jak zásadní význam má přijetí opatření v rámci celého procesu zavádění a napříč odvětvími, aby bylo dosaženo soudržného a významného dopadu.
- (11) Cílem tohoto nařízení je posílit a harmonizovat práva a povinnosti platné v celé Unii s cílem urychlit zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou a meziodvětvovou koordinaci. V důsledku přetrvávající roztržičnosti trhů elektronických komunikací na jednotlivých vnitrostátních trzích nejsou podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat sítě elektronických komunikací schopny dosáhnout úspor z rozsahu. To může mít silný dopad na navazující přeshraniční obchod a poskytování služeb, neboť mnoho služeb lze poskytovat pouze tehdy, je-li v celé Unii zavedena dostatečně výkonná síť. Toto nařízení sice zajišťuje lepší rovné podmínky, ale nebrání vnitrostátním opatřením v souladu s právem Unie, která slouží k podpoře společného využívání existující fyzické infrastruktury nebo umožňují účinnější budování nové fyzické infrastruktury tím, že doplňují práva a povinnosti stanovené v tomto nařízení. Členské státy by například mohly rozšířit ustanovení o koordinaci stavebních prací i na projekty financované ze soukromých zdrojů nebo požadovat, aby bylo jednotnému informačnímu místu poskytováno více informací o fyzické infrastruktuře nebo plánovaných stavebních pracích v elektronické podobě, pokud tím neporušují právo Unie včetně ustanovení tohoto nařízení.
- (12) V zájmu zajištění právní jistoty, a to i pokud jde o zvláštní regulační opatření uložená podle hlavy II kapitol II až IV směrnice (EU) 2018/1972 a směrnice 2002/77/ES³⁶, by ustanovení těchto směrnic měla mít přednost před tímto nařízením.
- (13) Pro provozovatele, zejména pro nové účastníky na trhu, může být výrazně efektivnější opětovně využít k zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení již existující fyzickou infrastrukturu včetně infrastruktury jiných veřejných služeb. Tak je tomu zejména v oblastech, kde není k dispozici vhodná síť elektronických komunikací, nebo tam, kde vybudování nové fyzické infrastruktury nemusí být ekonomicky proveditelné. Synergie napříč odvětvími mohou navíc podstatně snížit

³⁵ Doporučení Komise (EU) 2020/1307 ze dne 18. září 2020 o společném souboru nástrojů Unie ke snížení nákladů na zavedení sítí s velmi vysokou kapacitou a zajištění včasného přístupu k rádiovému spektru 5G příznivému pro investice v zájmu posílení konektivity na podporu hospodářského oživení po krizi COVID-19 v Unii (Úř. věst. L 305, 21.9.2020, s. 33).

³⁶ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací ([Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21](#)).

potřebu stavebních prací souvisejících s budováním sítí s velmi vysokou kapacitou. Toto opětovné použití může rovněž snížit společenské a ekologické náklady spojené s těmito pracemi, jako je znečištění, hluk a dopravní problémy. Toto nařízení by se proto mělo použít nejen na provozovatele, ale i na vlastníky nebo držitele práv na užívání rozsáhlé a všudypřítomné fyzické infrastruktury vhodné pro uložení prvků sítí elektronických komunikací, mezi něž patří např. fyzické sítě pro poskytování elektřiny, plynu, vody a kanalizace a odvodňovacích systémů, vytápění a dopravních služeb. V případě držitelů práv to nemění žádná majetková práva třetích osob.

- (14) Pro lepší budování sítí s velmi vysokou kapacitou na vnitřním trhu by toto nařízení mělo stanovit práva pro podniky poskytující veřejné elektronické komunikační sítě nebo přiřazená zařízení (včetně podniků veřejné povahy) na přístup k fyzické infrastruktuře bez ohledu na její umístění za spravedlivých a přiměřených podmínek v souladu s obvyklým výkonem vlastnických práv. Povinností umožnit přístup k fyzické infrastruktuře by neměla být dotčena práva vlastníka půdy nebo budovy, na níž nebo v níž je infrastruktura umístěna.
- (15) Zejména by s ohledem na rychlý rozvoj poskytovatelů bezdrátové fyzické infrastruktury, jako jsou například „věžové společnosti“, a jejich stále významnější úlohu jakožto poskytovatelů přístupu k fyzické infrastruktuře vhodné k instalaci prvků bezdrátových sítí elektronických komunikací, jako jsou například 5G, měla být rozšířena definice „provozovatele sítě“ nad rámec podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat sítě elektronických komunikací a provozovatelů jiných typů sítí, jako je doprava, plyn nebo elektřina, tak, aby zahrnovala i podniky zajišťující přidružená zařízení, na něž se tak začnou vztahovat všechny povinnosti a výhody stanovené v tomto nařízení s výjimkou ustanovení týkajících se fyzické infrastruktury uvnitř budovy a přístupu.
- (16) Vzhledem k nízké diferenciaci může být ve fyzických zařízeních sítě často uložena široká škála prvků sítí elektronických komunikací současně, a to bez vlivu na hlavní poskytovanou službu a s minimálními náklady na přizpůsobení. Tyto prvky zahrnují prvky, které jsou schopny poskytovat služby širokopásmového připojení o rychlosti alespoň 100 Mb/s v souladu se zásadou technologické neutrality. Fyzickou infrastrukturu, která je určena pouze k uložení jiných prvků sítě, aniž by se sama stala aktivním prvkem sítě, jako jsou nenasvícená optická vlákna, lze proto v zásadě využít k uložení kabelů nebo vybavení elektronických komunikací nebo jakéhokoli jiného prvku sítí elektronických komunikací, bez ohledu na její stávající využití nebo její vlastnictví, obavy ohledně bezpečnosti nebo budoucí obchodní zájmy vlastníka infrastruktury. Fyzickou infrastrukturu veřejných komunikačních sítí lze také v zásadě využít k uložení prvků jiných sítí. Proto mohou provozovatelé veřejných sítí elektronických komunikací ve vhodných případech poskytnout přístup ke svým sítím pro účely budování nových sítí. Aniž je dotčeno sledování specifického obecného zájmu spojeného s poskytováním hlavní služby, měly by zároveň být podporovány synergie mezi provozovateli sítí s cílem přispět k dosažení digitálních cílů uvedených v rozhodnutí (EU) 2022/2481.
- (17) Pokud neexistuje odůvodněná výjimka, mohou být v prvcích fyzické infrastruktury vlastněné nebo kontrolované subjekty veřejného sektoru, i když nejsou součástí sítě, rovněž uloženy prvky sítě elektronických komunikací a měly by být zpřístupněny s cílem usnadnit instalaci síťových prvků sítí s velmi vysokou kapacitou, zejména bezdrátových sítí. Prvky fyzické infrastruktury jsou například budovy, vstupy do budov a jakýkoli jiný majetek včetně městského mobiliáře, jako jsou sloupky veřejného osvětlení, značky a ukazatele, světelná signalizace, billboardy, zastávky autobusů a

tramvají či stanice metra. Je na členských státech, aby určily konkrétní budovy vlastněné nebo kontrolované subjekty veřejného sektoru na svém území, na něž se povinnost přístupu nemůže vztahovat, například z důvodů architektonické, historické, náboženské nebo přírodní hodnoty.

- (18) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno jakékoli specifické ochranné opatření potřebné k zajištění bezpečnosti a lidského zdraví, bezpečnosti a integrity sítí, zejména kritické infrastruktury vymezené vnitrostátními právními předpisy, a k zajištění toho, že nebude dotčena hlavní služba poskytovaná provozovatelem sítě, zejména u sítí pro zásobování vodou určenou k lidské spotřebě. Vytvoření trhu pro přístup k fyzické infrastruktuře by však mohla bránit obecná pravidla ve vnitrostátních právních předpisech zakazující provozovatelům sítě sjednávat přístup k fyzické infrastruktuře ze strany podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat síť elektronických komunikací nebo přiřazená zařízení. Taková obecná pravidla by proto měla být zrušena. Opatření stanovená v tomto nařízení by zároveň neměla členským státům bránit v tom, aby motivovaly provozovatele veřejných služeb k poskytování přístupu k infrastruktuře tím, že při výpočtu sazeb pro koncové uživatele u jejich hlavní činnosti nebo činnosti v souladu s platným právem Unie vyloučí příjmy plynoucí z přístupu k jejich fyzické infrastruktuře.
- (19) V zájmu zajištění právní jistoty a zabránění nepřiměřené zátěži provozovatelů sítí vyplývající ze současného uplatňování dvou odlišných režimů přístupu k téže fyzické infrastruktuře by se na fyzickou infrastrukturu neměly vztahovat přístupové povinnosti uložené vnitrostátními regulačními orgány podle směrnice (EU) 2018/1972 ani přístupové povinnosti vyplývající z uplatňování pravidel Unie pro státní podporu, a to po dobu, po kterou tyto přístupové povinnosti zůstávají v platnosti. Toto nařízení by však mělo být použitelné, pokud vnitrostátní regulační orgán uložil přístupovou povinnost podle směrnice (EU) 2018/1972, která omezuje dostupné možnosti využití dotčené fyzické infrastruktury. K tomu by mohlo dojít například tehdy, když provozovatel, který plánuje připojit základnové stanice, požádá o přístup k existující fyzické infrastruktuře, k níž jsou na trhu uloženy povinnosti přístupu s ohledem na přístup k vyhrazené velkoobchodní kapacitě³⁷.
- (20) V zájmu zajištění proporcionality a zachování investičních pobídek by měl mít provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru právo z objektivních a oprávněných důvodů odmítnout přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře. Fyzická infrastruktura, k níž bylo požádáno o přístup, by konkrétně mohla být technicky nevhodná kvůli zvláštním okolnostem nebo nedostatku prostoru, který je v současné době k dispozici, případně z důvodu budoucích potřeb ohledně prostoru, které jsou dostatečně prokázány, například ve veřejně dostupných investičních plánech. V zájmu zajištění proporcionality a zachování investičních pobídek může provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru odmítnout přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře. Aby se zabránilo jakémukoli možnému narušení hospodářské soutěže nebo jakémukoli možnému zneužití podmínek k odepření přístupu, mělo by být každé takové odepření řádně odůvodněno a založeno na objektivních a podrobných důvodech. Tyto důvody by například nebyly považovány za objektivní, pokud podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat síť elektronických komunikací vybudoval fyzickou infrastrukturu díky koordinaci stavebních prací s jiným provozovatelem sítě, než je

³⁷

Doporučení Komise (EU) 2020/2245 ze dne 18. prosince 2020 o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, které připadají v úvahu pro regulaci ex ante podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace, 18.12.2020, C(2020) 8750, Úř. věst. L 439, 29.12.2020, s. 23.

provozovatel sítě elektronických komunikací, a odmítá poskytnout přístup na základě údajné nedostatečné dostupnosti prostoru k uložení prvků sítě s velmi vysokou kapacitou, která vyplývá z rozhodnutí učiněných podnikem, který je jím kontrolován. V takovém případě by mohlo dojít k narušení hospodářské soutěže, pokud v oblasti, které se žádost o přístup týká, neexistuje žádná jiná síť VHCN. Podobně by za určitých okolností mohlo sdílení infrastruktury ohrozit bezpečnost nebo veřejné zdraví, integritu a bezpečnost sítě, mimo jiné v rámci kritické infrastruktury, případně poskytování služeb, které jsou prostřednictvím téže infrastruktury zajišťovány primárně. Navíc v případech, kdy provozovatel sítě již poskytuje použitelný alternativní prostředek pro velkoobchodní fyzický přístup k sítím elektronických komunikací, který by splňoval potřeby žadatele o přístup, jako jsou například nenasvícená optická vlákna nebo zpřístupnění optických vláken, může mít přístup k uvedené fyzické infrastruktuře negativní hospodářský dopad na její obchodní model, zejména u pouze velkoobchodních provozovatelů, a na investiční pobídky. Může také hrozit neefektivní zdvojování prvků sítě. Posouzení spravedlivé a přiměřené povahy podmínek pro tyto alternativní prostředky pro velkoobchodní přístup k fyzické infrastruktuře by mělo mimo jiné zohlednit základní obchodní model podniku, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejné síť elektronických komunikací poskytující přístup, a potřebu zabránit jakémukoli posílení případné významné tržní síly jedné ze stran.

- (21) Aby se usnadnilo opětovné využívání existující fyzické infrastruktury v případě, že provozovatelé požádají o přístup ve specifikované oblasti, měli by provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo kontrolují fyzickou infrastrukturu, předložit nabídku sdíleného využívání svých zařízení za spravedlivých a přiměřených podmínek včetně ceny, pokud není přístup odepřen z objektivních a podložených důvodů. Subjekty veřejného sektoru by rovněž měly mít povinnost nabízet přístup za nediskriminačních podmínek. V závislosti na okolnostech může podmínky, za nichž je takový přístup udělen, ovlivnit několik faktorů. Patří mezi ně: i) dodatečné náklady na údržbu a úpravy; ii) preventivní ochranná opatření, která mají být přijata k omezení nepříznivých dopadů na bezpečnost, zabezpečení a integritu sítě; iii) specifická ujednání o odpovědnosti v případě škody; iv) využití jakékoli veřejné dotace udělené na vybudování infrastruktury, včetně konkrétních podmínek spojených s dotací nebo stanovených vnitrostátními právními předpisy v souladu s právními předpisy Unie; v) schopnost zajistit či poskytnout kapacitu infrastruktury za účelem splnění či zajištění závazků veřejné služby a vi) případně omezení vyplývající z ustanovení vnitrostátních právních předpisů, jejichž cílem je ochrana životního prostředí, veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo dodržení městských a venkovských územních plánů.
- (22) Investice do fyzické infrastruktury veřejných sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení by měly přímo přispívat k cílům stanoveným v rozhodnutí (EU) 2022/2481 a zabránit oportunistickému chování. Jakákoli povinnost přístupu k existující fyzické infrastruktuře nebo koordinace stavebních prací by proto měla plně zohlednit celou řadu faktorů, jako například i) ekonomickou životaschopnost těchto investic na základě jejich rizikového profilu; ii) časový harmonogram návratnosti investic; iii) vliv, který má přístup na hospodářskou soutěž na navazujících trzích a v důsledku toho na ceny a na návratnost investice; iv) odpisy aktiv sítě v době žádosti o přístup; v) obchodní důvody podporující investice, zejména do fyzické infrastruktury užívané k poskytování služeb sítí s velmi vysokou kapacitou, a vi) možnosti souběžného zavádění infrastruktury, jež je předběžně nabídnuta žadateli o přístup.

- (23) Subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo kontrolují fyzickou infrastrukturu, nemusí mít dostatečné zdroje, zkušenosti nebo nezbytné technické znalosti, které by jim umožnily zapojit se do jednání s provozovateli o přístupu. V zájmu usnadnění přístupu k fyzické infrastruktuře těchto subjektů veřejného sektoru by mohl být určen orgán, který by prostřednictvím jednotného informačního místa koordinoval žádosti o přístup, poskytoval právní a technické poradenství pro sjednávání podmínek přístupu a zpřístupňoval relevantní informace o této fyzické infrastruktuře. Tento koordinační orgán by mohl rovněž podporovat subjekty veřejného sektoru při přípravě vzorových smluv a monitorovat výsledek a délku procesu žádosti o přístup. Tento orgán by rovněž mohl pomoci v případných sporech ohledně přístupu k fyzické infrastruktuře, kterou vlastní nebo kontrolují subjekty veřejného sektoru.
- (24) V zájmu zajištění soudržnosti přístupů mezi členskými státy by mohla Komise v úzké spolupráci se Sdružením evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) poskytnout pokyny k uplatňování ustanovení o přístupu k fyzické infrastruktuře, mimo jiné včetně uplatňování spravedlivých a přiměřených podmínek. Při přípravě těchto pokynů by měly být řádně zohledněny názory zúčastněných stran a vnitrostátních orgánů pro řešení sporů.
- (25) Provozovatelé by měli mít přístup k minimálním informacím o fyzické infrastruktuře a o plánovaných stavebních pracích v oblasti budování. To jim umožní efektivně plánovat budování sítí s velmi vysokou kapacitou a zajistit co nejefektivnější využití existující fyzické infrastruktury vhodné pro zavádění takových sítí a plánovaných stavebních prací. Tyto minimální informace jsou základním předpokladem pro posouzení potenciálu, pokud jde o využití existující fyzické infrastruktury nebo koordinace plánovaných stavebních prací v určité oblasti, jakož i pro snížení škody na jakékoli existující fyzické infrastruktuře. S ohledem na počet zúčastněných stran (včetně veřejně a soukromě financovaných stavebních prací, jakož i existující nebo plánované fyzické infrastruktury) a v zájmu usnadnění přístupu k těmto informacím (napříč odvětvími a přes hranice) by provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru, na něž se vztahují povinnosti týkající se transparentnosti, měli tyto minimální informace proaktivně (spíše než na vyžádání) poskytovat a uchovávat prostřednictvím jednotného informačního místa. To zjednoduší vyřizování žádostí o přístup k těmto informacím a umožní provozovatelům vyjádřit zájem o přístup k fyzické infrastruktuře nebo o koordinaci stavebních prací, u nichž hraje rozhodující úlohu načasování. Minimální informace o plánovaných stavebních pracích by měly být poskytovány prostřednictvím jednotného informačního místa, jakmile bude mít tyto informace k dispozici dotčený provozovatel sítě, a v každém případě a tehdy, když jsou vyžadována povolení, nejpozději tři měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům.
- (26) Tyto minimální informace by měly být neprodleně zpřístupněny prostřednictvím jednotného informačního místa za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek, aby provozovatelé mohli podávat své žádosti o informace. Jednotné informační místo by mělo být tvořeno úložištěm informací v elektronické podobě, kde lze získat přístup k informacím a podávat žádosti on-line pomocí digitálních nástrojů, jako jsou internetové stránky, digitální aplikace a digitální platformy. Zpřístupňované informace mohou být omezeny z důvodu zajištění bezpečnosti a integrity sítí, zejména v rámci kritické infrastruktury, národní bezpečnosti nebo ochrany legitimních provozních a obchodních tajemství. Jednotné informační místo nemusí tyto informace ukládat, pokud zajistí, aby byly k dispozici odkazy na jiné digitální nástroje, jako jsou internetové portály, digitální platformy nebo digitální aplikace, kde jsou tyto

informace uloženy. Jednotné informační místo může poskytovat další funkce, jako je přístup k dalším informacím nebo podpora procesu žádostí o přístup k existující fyzické infrastruktuře, případně koordinace stavebních prací.

- (27) Kromě toho, pokud je žádost přiměřená, zejména je-li to třeba pro sdílení existující fyzické infrastruktury nebo pro koordinaci stavebních prací, provozovatelé by měli dostat možnost provést průzkum na místě a vyžádat si informace o plánovaných stavebních pracích za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek, aniž by byla dotčena ochranná opatření přijatá s cílem zajistit bezpečnost a integritu sítě, jakož i ochranu důvěrnosti a provozních a obchodních tajemství.
- (28) Měla by být podporována zvýšená transparentnost plánovaných stavebních prací prostřednictvím jednotných informačních míst. Toho lze dosáhnout snadným přesměrováním provozovatelů k takovým informacím, kdykoli jsou k dispozici. Transparentnost by měla být posílena také tím, že žádosti o udělení povolení budou podléhat předchozímu zveřejnění informací o plánovaných stavebních pracích prostřednictvím jednotného informačního místa.
- (29) Rozhodovací pravomoc, kterou si členské státy ponechávají při přidělování funkcí jednotných informačních míst více než jednomu příslušnému orgánu, by neměla ovlivnit jejich schopnost tyto funkce účinně plnit. Pokud je v členském státě zřízeno více jednotných informačních míst, mělo by jednotné vnitrostátní digitální kontaktní místo sestávající ze společného uživatelského rozhraní zajistit bezproblémový přístup ke všem jednotným informačním místům elektronickými prostředky. Toto jednotné informační místo by mělo být plně digitalizováno a mělo by umožňovat snadný přístup k příslušným digitálním nástrojům. To umožní provozovatelům sítí a subjektům veřejného sektoru vykonávat jejich práva a plnit povinnosti stanovené v tomto nařízení. To zahrnuje rychlý přístup k minimálním informacím o existující fyzické infrastruktuře a plánovaných stavebních pracích, k elektronickým správním postupům pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob a k příslušným podmínkám a postupům. V rámci těchto minimálních informací by jednotné informační místo mělo poskytovat přístup ke georeferencovaným informacím o umístění existující fyzické infrastruktury a plánovaných stavebních prací. Za tímto účelem by členské státy měly poskytnout automatizované digitální nástroje pro předkládání georeferencovaných informací a nástroje pro konverzi do podporovaných datových formátů. Ty by mohly být zpřístupněny provozovatelům sítí a subjektům veřejného sektoru odpovědným za poskytování těchto informací prostřednictvím jednotného informačního místa. Kromě toho, pokud jsou georeferencované údaje o poloze dostupné prostřednictvím jiných digitálních nástrojů, jako je například geoportál INSPIRE podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES³⁸, mohlo by jednotné informační místo poskytovat uživatelsky vstřícný přístup k těmto informacím.
- (30) V zájmu zajištění proporcionality a bezpečnosti nemusí požadavek na poskytování informací o existující fyzické infrastruktuře prostřednictvím jednotného informačního místa platit ze stejných důvodů, jimiž je odůvodňováno zamítnutí žádosti o přístup. Kromě toho by poskytování informací o existující fyzické infrastruktuře prostřednictvím jednotného informačního místa mohlo být ve velmi specifických případech pro provozovatele sítí a subjekty veřejného sektoru zatěžující nebo nepřiměřené. K tomu by mohlo dojít například v případě, kdy mapování příslušných

³⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

aktiv ještě není k dispozici a bylo by velmi nákladné, nebo pokud se očekává, že počet žádostí o přístup bude v určitých oblastech členského státu nebo s ohledem na určitou konkrétní fyzickou infrastrukturu velmi nízký. Pokud se na základě podrobné analýzy nákladů a přínosů ukáže, že poskytování informací je nepřiměřené, neměli by mít provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru povinnost tyto informace poskytovat. Členské státy by měly takovou podrobnou analýzu nákladů a přínosů provést na základě konzultací se zúčastněnými stranami o poptávce po přístupu k existující fyzické infrastruktuře a tato analýza by měla být pravidelně aktualizována. Tento proces konzultací a jeho výsledky by měly být zveřejněny a konkrétní fyzická infrastruktura, která má být z této povinnosti vyňata, by měla být oznámena Komisi.

- (31) V zájmu zajištění soudržnosti by příslušné subjekty plnicí funkce jednotného informačního místa, vnitrostátní regulační orgány plnicí své úkoly podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo jiné příslušné orgány, jako jsou celostátní, regionální nebo místní orgány odpovědné za katastr nemovitostí nebo případně provádění směrnice 2007/2/ES (INSPIRE), měly vzájemně konzultovat a spolupracovat. Účelem této spolupráce by měla být minimalizace úsilí provozovatelů sítí a subjektů veřejného sektoru včetně určených podniků s významnou tržní silou (dále jen „provozovatelé s významnou tržní silou“) při plnění povinností týkajících se transparentnosti, pokud jde o zpřístupňování informací o jejich fyzické infrastruktuře. Pokud je vyžadován jiný soubor údajů o fyzické infrastruktuře provozovatele s významnou tržní silou, měla by taková spolupráce vést k vytvoření užitečných vzájemných vazeb a synergií mezi databázemi související s významnou tržní silou a jednotným informačním místem a přiměřených společných postupů shromažďování a poskytování údajů, aby bylo možné dosáhnout snadno srovnatelných výsledků. Spolupráce by se měla zaměřit rovněž na usnadnění přístupu k informacím o fyzické infrastruktuře s ohledem na vnitrostátní podmínky. Dojde-li ke změně nebo zrušení regulačních povinností, měly by mít dotčené strany možnost dohodnout se na nejlepších řešeních s cílem přizpůsobit shromažďování a poskytování údajů o fyzické infrastruktuře nově použitelným regulačním požadavkům.
- (32) Povinnost transparentnosti při koordinaci stavebních prací se nemusí vztahovat na stavební práce z důvodů národní bezpečnosti nebo ve stavu nouze. Tak by tomu mohlo být v případě stavebních prací prováděných v případě, že existuje riziko veřejného ohrožení v důsledku procesů degradace stavebněinženýrských prací a jejich přidružených zařízení, které jsou způsobeny destruktivními přírodními nebo lidskými činiteli a jsou potřebné k zajištění jejich bezpečnosti nebo demolice. Z důvodů transparentnosti by členské státy měly oznámit Komisi druhy stavebních prací, na něž se tyto okolnosti vztahují, a zveřejnit je prostřednictvím jednotného informačního místa.
- (33) V zájmu zajištění značných úspor a minimalizace zátěže pro oblast dotčenou budováním nových sítí elektronických komunikací by měla být zakázána regulační omezení, která stanoví obecný zákaz uzavírání dohod o koordinaci stavebních prací mezi provozovateli sítí za účelem budování sítí s velmi vysokou kapacitou. Pokud nejsou stavební práce financovány z veřejných prostředků, neměla by být tímto nařízením dotčena možnost provozovatelů sítí uzavírat dohody o koordinaci stavebních prací v souladu s jejich vlastními investičními a obchodními plány a jimi upřednostňovaným časovým rámcem.
- (34) Členské státy by měly maximalizovat výsledky stavebních prací zcela nebo částečně financovaných z veřejných prostředků využitím pozitivních externalit takových prací napříč odvětvími a zajištěním rovných příležitostí při sdílení dostupné a plánované

fyzické infrastruktury za účelem budování sítí s velmi vysokou kapacitou. Hlavní účel stavebních prací financovaných z veřejných prostředků by neměl být nepříznivě dotčen. Provozovatel sítě, který přímo či nepřímo provádí dotčené stavební práce (například prostřednictvím subdodavatele), by však měl vyhovět včasným a přiměřeným žádostem o koordinaci budování prvků sítí s velmi vysokou kapacitou, a to za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. Žadající provozovatel by měl například hradit veškeré dodatečné náklady včetně nákladů způsobených zpožděními a omezit změny původních plánů na minimum. Těmito ustanoveními by nemělo být dotčeno právo členských států vyhradit kapacitu pro sítě elektronických komunikací i bez zvláštních žádostí. To umožní členským státům vyhovět budoucí poptávce po fyzické infrastruktuře a maximalizovat hodnotu stavebních prací, nebo přijmout opatření poskytující podobná práva provozovatelům jiných druhů sítí, například pro dopravu, plyn nebo elektřinu, s cílem koordinovat stavební práce.

- (35) V některých případech, zejména v případě budování ve venkovských, odlehlých nebo řídké osídlených oblastech, by povinnost koordinovat stavební práce mohla ohrozit finanční životaschopnost takového budování a v konečném důsledku odrazovat od investic prováděných za tržních podmínek. Žádost o koordinaci stavebních prací adresovaná podniku, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, by proto mohla být za určitých okolností považována za nepřiměřenou. Tak by tomu mělo být zejména v případě, že žadající podnik, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat sítě elektronických komunikací, neoznámil svůj záměr vybudovat v dané oblasti sítě s velmi vysokou kapacitou (v rámci nového budování, modernizace nebo rozšíření sítě) a existovala prognóza nebo výzva k prohlášení o záměru zavést sítě s velmi vysokou kapacitou v určených oblastech (podle článku 22 směrnice (EU) 2018/1972) nebo veřejnou konzultaci podle pravidel Unie pro státní podporu. Pokud se uskutečnila více než jedna z těchto prognóz, výzev a/nebo veřejných konzultací, mělo by se vzít v úvahu pouze nevyjádření zájmu při poslední příležitosti za období, během něhož je žádost o koordinaci stavebních prací podána. Aby byl v budoucnu zajištěn přístup k vybudované infrastruktuře, měl by podnik, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací provádějící stavební práce, zaručit, že vybuduje fyzickou infrastrukturu s dostatečnou kapacitou s přihlédnutím k pokynům poskytnutým Komisí. Tím nejsou dotčena pravidla a podmínky spojené s přidělováním veřejných prostředků a uplatňováním pravidel státní podpory.
- (36) V zájmu zajištění soudržnosti přístupů by mohla Komise v úzké spolupráci se Sdružením evropských regulačních orgánů (BEREC) poskytnout pokyny k uplatňování ustanovení o koordinaci stavebních prací, mimo jiné včetně rozdělení nákladů. Při přípravě těchto pokynů by měly být řádně zohledněny názory zúčastněných stran a vnitrostátních orgánů pro řešení sporů.
- (37) Účinná koordinace může pomoci snížit náklady a zpoždění, jakož i narušení budování, které může být způsobeno problémy na místě. Jedním z příkladů, kde může koordinace stavebních prací přinést jasné výhody, jsou mezioborové projekty na vybudování koridorů 5G podél dopravních cest, jako jsou silnice, železnice a vnitrozemské vodní cesty. Tyto projekty mohou také často vyžadovat koordinaci návrhu nebo společný návrh založený na včasné spolupráci mezi účastníky projektu. Dotčené strany se mohou v rámci tohoto společného návrhu před koordinací stavebních prací předem dohodnout na způsobech zavádění fyzické infrastruktury a na

technologii a vybavení, které mají být použity. Žádost o koordinaci stavebních prací by proto měla být podána co nejdříve.

- (38) Při budování sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení může být za účelem ochrany obecných zájmů členských států a Unie nezbytná řada různých povolení. Ty se mohou týkat výkopů, stavebního povolení, územního plánu, povolení z hlediska životního prostředí a jiných povolení, jakož i omezení vlastnických práv třetích osob. Počet povolení a omezení vlastnických práv třetích osob nutných pro budování různých typů sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení a místní charakter budování by mohly zahrnovat uplatňování různých postupů a podmínek, což může při budování sítí působit obtíže. V zájmu usnadnění budování by proto všechna pravidla týkající se podmínek a postupů pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob měla být zjednodušena a sjednocena na vnitrostátní úrovni. Při zachování práva každého příslušného orgánu na účast a uchování svých rozhodovacích pravomocí v souladu se zásadou subsidiarity by veškeré informace o postupech a obecných podmínkách týkajících se udělování povolení na stavební práce a omezení vlastnických práv třetích osob měly být dostupné prostřednictvím jednotných informačních míst. To by mohlo snížit složitost a zvýšit efektivitu a transparentnost pro všechny provozovatele, a zejména pro nové provozovatele na trhu nebo menší provozovatele, kteří neprovozují činnost v dané oblasti. Provozovatelé by navíc měli mít právo prostřednictvím jednotného informačního místa podávat v elektronické podobě své žádosti o povolení a o omezení vlastnických práv třetích osob. Tyto podniky by rovněž měly mít možnost vyhledávat informace o stavu svých žádostí a o tom, zda jim bylo vyhověno nebo zda byly zamítnuty, v elektronické podobě.
- (39) Postupy udělování povolení by neměly být překážkou pro investice ani by neměly poškozovat vnitřní trh. Členské státy by proto měly zajistit, aby rozhodnutí o tom, zda udělit povolení k budování prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení či nikoli, bylo k dispozici do čtyř měsíců od obdržení úplné žádosti o povolení. Tím nejsou dotčeny jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené pro řádný průběh řízení platné pro postup udělování povolení v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Unie. Příslušné orgány by neměly omezovat budování sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení, bránit mu nebo snižovat atraktivitu tohoto budování z ekonomického hlediska. Konkrétně by neměly bránit tomu, aby postupy pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob probíhaly pokud možno souběžně, ani vyžadovat, aby provozovatelé získali jeden druh povolení dříve, než mohou požádat o další druhy povolení. Příslušné orgány by měly každé odmítnutí udělit povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob v rámci své pravomoci odůvodnit na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených podmínek.
- (40) Aby nedocházelo ke zbytečným prodávám, musí příslušné orgány rozhodnout o úplnosti žádosti o povolení do patnácti dnů od jejího obdržení. Žádost o povolení by měla být považována za úplnou, pokud příslušný orgán žadatele nevyzve, aby v uvedené lhůtě poskytl chybějící informace. Z důvodů rovného zacházení a transparentnosti by příslušné orgány neměly považovat žádosti o povolení pro stavební práce za přípustné, pokud nebyly prostřednictvím jednotného informačního místa zpřístupněny minimální informace požadované podle tohoto nařízení nejméně tři měsíce před podáním první žádosti o povolení příslušným orgánům. Pokud jsou pro budování prvků sítí s velmi vysokou kapacitou vyžadována kromě povolení i omezení vlastnických práv třetích osob, měly by příslušné orgány odchýlně od článku 43

směrnice (EU) 2018/1972 udělit práva k omezení vlastnických práv třetích osob do čtyř měsíců od obdržení žádosti. Ostatní omezení vlastnických práv třetích osob, která nejsou potřebná ve spojení s povoleními pro stavební práce, by měla být nadále udělována do šesti měsíců v souladu s článkem 43 směrnice (EU) 2018/1972. Provozovatelé, kteří utrpí škodu v důsledku prodlení příslušného orgánu s udělením povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob v příslušných lhůtách, by měli mít právo na odškodnění.

- (41) Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování článku 7 tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011³⁹. Výjimky z požadavku na povolení stanovené na úrovni Unie prostřednictvím prováděcího aktu by se mohly vztahovat na různé kategorie infrastruktury (jako jsou stožáry, antény, sloupy a podzemní kabely) za určitých stanovených podmínek, pro něž může být původně vyžadováno stavební povolení, povolení provádět výkopy nebo jiné druhy povolení. Mohly by se vztahovat rovněž na technickou modernizaci stávajících údržbářských prací nebo zařízení, stavební práce malého rozsahu, jako je hloubení, a obnovování povolení.
- (42) Aby se zajistilo, že tyto postupy pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob budou dokončeny v přiměřené lhůtě, jak to vyplývá z některých modernizací a řádných správních postupů na vnitrostátní úrovni, je nezbytné vypracovat zásady pro zjednodušení administrativy. To by mělo mimo jiné zahrnovat omezení povinnosti předchozího povolení na případy, kdy je to nezbytné, a zavedení implicitního schválení ze strany příslušných orgánů po uplynutí určité doby. Kromě toho by kategorie budování osvobozené od povolení podle právních předpisů Unie již neměly podléhat povolením podle vnitrostátního práva.
- (43) Aby se usnadnilo budování prvků sítí s velmi vysokou kapacitou, měly by být veškeré poplatky související s vydáním povolení s výjimkou omezení vlastnických práv třetích osob omezeny na správní náklady spojené s vyřízením žádosti o povolení v souladu se zásadami stanovenými v článku 16 směrnice (EU) 2018/1972. V případě omezení vlastnických práv třetích osob se použijí ustanovení článků 42 a 43 směrnice (EU) 2018/1972.
- (44) Dosažení cílů stanovených v rozhodnutí (EU) 2022/2481 vyžaduje, aby do roku 2030 byli všichni koncoví uživatelé v pevných místech pokryti gigabitovou sítí až do koncového bodu sítě a všechny osídlené oblasti byly pokryty bezdrátovými vysokorychlostními sítěmi nové generace s výkonem odpovídajícím alespoň 5G v souladu se zásadou technologické neutrality. Poskytování gigabitových sítí koncovým uživatelům by mělo být usnadněno zejména prostřednictvím fyzické infrastruktury uvnitř budovy, připravené pro optická vlákna. Náklady na zástavbu minitrubiček během výstavby budovy jsou relativně nízké, zatímco vybavení budov gigabitovou infrastrukturou může představovat významnou část nákladů na budování gigabitové sítě. Všechny nové nebo významně renovované budovy by proto měly být vybaveny fyzickou infrastrukturou a optickými rozvody uvnitř budovy umožňujícími připojení koncových uživatelů ke gigabitovým rychlostem. Nové a významně renovované vícebytové budovy by rovněž měly být vybaveny přístupovým bodem dostupným pro jeden nebo více podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat

³⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

veřejné sítě elektronických komunikací. Developeři budov by navíc měli zajistit prázdné kabelovody vedoucí z každého bytu do přístupového bodu umístěného ve vícebytové budově nebo mimo ni. Větší renovace stávajících budov v místě koncového uživatele za účelem snížení energetické náročnosti (podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU⁴⁰) poskytují příležitost vybavit tyto budovy rovněž fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro optická vlákna, optickými rozvody uvnitř budovy a u vícebytových budov i přístupovým bodem.

- (45) Perspektivu vybavení budovy fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro optická vlákna, přístupovým bodem nebo optickými rozvody uvnitř budovy lze považovat za nepřiměřenou z hlediska nákladů, zejména u nových budov s jedním bytem nebo budov procházejících významnou renovací. To může být založeno na objektivních důvodech, jako jsou například odhady nákladů přizpůsobené konkrétním potřebám, ekonomické důvody spojené s danou lokalitou nebo důvody ochrany městského dědictví či životního prostředí (například u konkrétních kategorií památek).
- (46) Potenciální kupující a nájemci by měli být schopni určit budovy, které jsou vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro optická vlákna, přístupovým bodem a optickými rozvody uvnitř budovy, a které tedy mají značný potenciál úspory nákladů. Měla by být podporována rovněž připravenost budov na optická vlákna. Členské státy by proto měly vyvinout povinné označení „fibre-ready“ („připraveno pro optická vlákna“) pro budovy vybavené takovou infrastrukturou a přístupovým bodem a optickými rozvody uvnitř budovy v souladu s tímto nařízením.
- (47) Podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, které budují gigabitové sítě v určité oblasti, by mohly dosáhnout významných úspor z rozsahu, pokud by mohly ukončit svou síť v přístupovém bodě budovy využitím existující fyzické infrastruktury a uvedením dotčené oblasti do původního stavu. To by mělo být možné bez ohledu na to, zda účastník v té době vyjádřil výslovný zájem o uvedenou službu, avšak pod podmínkou, že je minimalizován dopad na soukromé vlastnictví. Je-li síť ukončena v přístupovém bodě, připojení dalších zákazníků je možné za podstatně nižších nákladů, zejména prostřednictvím přístupu k vertikálnímu segmentu uvnitř budovy, připravenému k použití optických vláken, pokud již existuje. Uvedeného cíle lze dosáhnout rovněž v případě, kdy je budova sama již vybavena gigabitovou sítí, k níž mají za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek přístup všichni poskytovatelé veřejných komunikačních sítí, kteří mají v dané budově aktivního účastníka služeb. To může nastat zejména v členských státech, které přijaly opatření na základě článku 44 směrnice (EU) 2018/1972.
- (48) S cílem přispět k zajištění dostupnosti gigabitových sítí pro koncové uživatele by nové a významně renovované budovy měly být vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro optická vlákna, optickými rozvody uvnitř budovy a v případě vícebytových budov přístupovým bodem. Členské státy by k dosažení tohoto cíle měly mít možnost jisté flexibility. V tomto ohledu tedy není cílem tohoto nařízení harmonizace pravidel v oblasti souvisejících nákladů, včetně úhrady nákladů na vybavení budov fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro optická vlákna, optickými rozvody uvnitř budovy a přístupovým bodem.
- (49) V souladu se zásadou subsidiarity a s cílem zohlednit vnitrostátní podmínky by členské státy měly přijmout normy nebo technické specifikace nezbytné pro účely

⁴⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

vybavení nově postavených nebo významně renovovaných budov fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro optická vlákna, a optickými rozvody uvnitř budovy a nových nebo významně renovovaných vícebytových budov přístupovým bodem. Tyto normy nebo technické specifikace by měly stanovit alespoň: specifikace přístupového bodu v budově, specifikace optického rozhraní, specifikace kabelů, specifikace zásuvek, specifikace potrubí nebo mikrotrubiček, technické specifikace potřebné k zabránění interferenci s elektrickým vedením a minimální poloměr ohybu. Členské státy by měly podmínit vydávání stavebních povolení souladem příslušného projektu nové budovy nebo významných renovačních prací vyžadujících stavební povolení s normami nebo technickými specifikacemi založenými na ověřeném zkušebním protokolu. Členské státy by rovněž měly zavést systémy certifikace za účelem prokázání souladu s normami nebo technickými specifikacemi, jakož i za účelem získání označení „připraveno pro optická vlákna“. Navíc by členské státy měly s cílem zabránit nárůstu byrokracie v souvislosti s certifikačním režimem zavedeným podle tohoto nařízení zohlednit procesní požadavky uplatňované na certifikační režimy podle směrnice 2010/31/EU a rovněž zvážit možnost povolit kombinované zahájení obou postupů pro podávání žádostí.

- (50) Vzhledem ke společenským přínosům digitálního začlenění a k ekonomické logice budování sítí s velmi vysokou kapacitou, pokud neexistuje pasivní ani aktivní infrastruktura připravená pro optická vlákna, která obsluhuje prostory koncových uživatelů, ani alternativy k poskytnutí sítí s velmi vysokou kapacitou účastníkovi, měl by mít jakýkoli poskytovatel veřejných komunikačních sítí právo ukončit svou síť na vlastní náklady v soukromých prostorech v případě, že dopad na soukromý majetek je minimalizovaný, např. opětovným využitím existující fyzické infrastruktury dostupné v budově, je-li to možné, nebo uvedením dotčených oblastí do původního stavu.
- (51) Žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy by měly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, zatímco žádost o přístup k optickým rozvodům má spadat do oblasti působnosti směrnice (EU) 2018/1972. Přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy by navíc mohl být odepřen, pokud by byl umožněn přístup k optickým rozvodům uvnitř budovy za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek včetně ceny.
- (52) V zájmu zajištění soudržnosti přístupů by mohla Komise v úzké spolupráci se sdružením BEREC poskytnout pokyny k uplatňování ustanovení o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, mimo jiné včetně uplatňování podmínek těchto ustanovení. Při přípravě těchto pokynů by měly být řádně zohledněny názory zúčastněných stran a vnitrostátních orgánů pro řešení sporů.
- (53) V zájmu podpory modernizace a pružnosti správních postupů a snížení nákladů a času vynaložených na postupy budování sítí s velmi vysokou kapacitou by služby jednotných informačních míst měly být poskytovány v plném rozsahu on-line. Jednotná informační místa by měla za tímto účelem poskytovat snadný přístup k nezbytným digitálním nástrojům, jako jsou internetové portály, digitální platformy a digitální aplikace. Tyto nástroje by měly umožnit účinný přístup k minimálním informacím o existující fyzické infrastruktuře a plánovaných stavebních pracích a možnost vyžádat si informace. Tyto digitální nástroje by měly rovněž umožnit přístup k elektronickým správním postupům pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob a k souvisejícím informacím o příslušných podmínkách a postupech. Pokud je v členském státě zřízeno více jednotných informačních míst, měla by být všechna tato jednotná informační místa snadno a bezproblémově dostupná elektronickými prostředky prostřednictvím jednotného vnitrostátního digitálního

kontaktního místa. Toto kontaktní místo by mělo mít společné uživatelské rozhraní zajišťující přístup k jednotným informačním místům on-line. Jednotné vnitrostátní digitální kontaktní místo by mělo usnadňovat interakci mezi provozovateli a příslušnými orgány, které vykonávají funkce jednotných informačních míst.

- (54) Členské státy by měly mít možnost využívat digitální nástroje, jako jsou internetové portály, digitální platformy a digitální aplikace, které již jsou případně dostupné na místní, regionální nebo vnitrostátní úrovni, a v případě potřeby je zdokonalovat za účelem zajišťování funkcí jednotného informačního místa, pokud splňují povinnosti stanovené v tomto nařízení. To zahrnuje přístup prostřednictvím jednotného vnitrostátního digitálního kontaktního místa a dostupnost všech funkcí stanovených v tomto nařízení. Aby byla dodržena zásada „pouze jednou“ ve vztahu k minimalizaci a přesnosti údajů, mělo by být členským státům umožněno integrovat podle potřeby více digitálních platform nebo aplikací podporujících jednotná informační místa. Například digitální platformy nebo aplikace podporující jednotná informační místa pro existující fyzickou infrastrukturu by mohly být propojeny nebo plně či částečně integrovány s digitálními platformami nebo aplikacemi pro plánované stavební práce a udělování povolení.
- (55) Aby byla zajištěna efektivita jednotných informačních míst stanovených tímto nařízením, měly by členské státy zajistit dostatečné zdroje a snadnou dostupnost příslušných informací o konkrétní zeměpisné oblasti. Tyto informace by měly být zveřejňovány ve vhodné míře podrobnosti s cílem maximalizovat účinnost s ohledem na přidělené úkoly, mimo jiné i v rámci místního katastru nemovitostí. Se záměrem vycházet z existujících struktur a maximalizovat přínosy pro uživatele by proto členské státy mohly zvážit možné synergie a úspory z rozsahu činnosti s jednotnými kontaktními místy ve smyslu článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES⁴¹ a s dalšími plánovanými nebo existujícími řešeními elektronické veřejné správy. Obdobně by se na jednotná informační místa měla napojit i jednotná digitální brána stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724⁴².
- (56) Náklady na zřízení jednotného národního digitálního kontaktního místa, jednotných informačních míst a digitálních nástrojů potřebných k dosažení souladu s ustanoveními tohoto nařízení by mohly být plně nebo částečně způsobilé pro finanční podporu z fondů Unie, například z Evropského fondu pro regionální rozvoj – specifický cíl: konkurenceschopnější a inteligentnější Evropa díky podpoře inovativní a inteligentní ekonomické transformace a regionálního propojení IKT⁴³, z programu Digitální Evropa⁴⁴ – specifický cíl: zavádění a co nejlepší využívání digitálních kapacit a interoperabilita a z Nástroje pro oživení a odolnost⁴⁵ – pilířů týkajících se digitální transformace a inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění,

⁴¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu ([Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36](#)).

⁴² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 ([Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1](#)).

⁴³ Ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1058 ze dne 24. června 2021 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o Fondu soudržnosti ([Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 60](#)).

⁴⁴ Článek 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/694 ze dne 29. dubna 2021, kterým se zavádí program Digitální Evropa a zrušuje rozhodnutí (EU) 2015/2240 ([Úř. věst. L 166, 11.5.2021, s. 1](#)).

⁴⁵ Článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost ([Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 17](#)).

včetně hospodářské soudržnosti, pracovních míst, produktivity, konkurenceschopnosti, výzkumu, vývoje a inovací a dobře fungujícího vnitřního trhu se silnými malými a středními podniky, pokud splňují jejich cíle a kritéria způsobilosti.

- (57) V případě neshody ohledně technických a obchodních podmínek během obchodních jednání o přístupu k fyzické infrastruktuře nebo koordinaci stavebních prací by každá ze stran měla mít možnost obrátit se na příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů, jenž stranám nařídí řešení, aby se zamezilo neodůvodněnému odepření vyhovět žádosti nebo uložení nepřiměřených podmínek. Při stanovení cen za poskytnutí přístupu ke koordinovaným stavebním pracím nebo sdílení nákladů na ně by orgán pro řešení sporů měl zajistit, aby poskytovatel přístupu a provozovatelé sítě, kteří plánují stavební práce, měli přiměřenou možnost náhrady svých nákladů vzniklých při poskytování přístupu k jejich fyzické infrastruktuře nebo při koordinaci stavebních prací. Při tom by měly být zohledněny příslušné pokyny Komise, případné zvláštní vnitrostátní podmínky, zavedené cenové struktury a veškeré prostředky právní ochrany již dříve uložené vnitrostátními regulačními orgány. Orgán pro řešení sporů by měl rovněž zohlednit dopad požadovaného přístupu nebo koordinace plánovaných stavebních prací na obchodní plán poskytovatele přístupu nebo provozovatelů sítí, kteří plánují stavební práce, včetně jejich již uskutečněných nebo plánovaných investic, zejména investic do fyzické infrastruktury, jíž se žádost týká.
- (58) Aby se zabránilo zpožděním při budování sítí, měl by vnitrostátní orgán pro řešení sporů vyřešit spor včas a v každém případě nejpozději do čtyř měsíců od obdržení žádosti o urovnání sporu v případě sporů o přístup k existující fyzické infrastruktuře a do jednoho měsíce, pokud jde o transparentnost fyzické infrastruktury, koordinaci plánovaných stavebních prací a transparentnost plánovaných stavebních prací. Mohly by nastat výjimečné okolnosti odůvodňující odklad řešení sporu, které by orgány pro řešení sporů nemohly ovlivnit, jako například nedostatečné informace nebo dokumentace nezbytná k přijetí rozhodnutí včetně stanovisek jiných příslušných orgánů, které je třeba konzultovat, případně vysoká složitost podání.
- (59) Pokud dojde ke sporům ohledně přístupu k fyzické infrastruktuře, plánovaných stavebních prací nebo informací o nich, pokud jde o budování sítí s velmi vysokou kapacitou, příslušný orgán pro řešení sporů by měl mít pravomoc k jejich vyřešení formou závazného rozhodnutí. Rozhodnutími tohoto orgánu by v každém případě neměla být dotčena možnost kterékoli strany obrátit se na soud nebo uplatnit předchozí či souběžný smířčí mechanismus k formálnímu urovnání sporu, který by mohl mít podobu mediace nebo dalšího kola výměn.
- (60) V souladu se zásadou subsidiarity by tímto nařízením neměla být dotčena možnost, aby členské státy přidělily regulační úkoly orgánům, jež jsou nejvíce způsobilé je plnit v souladu s vnitrostátním ústavním systémem rozdělení pravomocí a s požadavky stanovenými tímto nařízením. V zájmu snížení administrativní zátěže by měly mít členské státy možnost jmenovat stávající orgán nebo zachovat příslušné orgány, které již byly jmenovány podle směrnice (EU) 2014/61/EU. Informace o úkolech přidělených příslušnému orgánu nebo příslušným orgánům by měly být zveřejňovány prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamovány Komisi, pokud tak již nebylo učiněno podle směrnice (EU) 2014/61/EU. Rozhodovací pravomoc, kterou si členské státy ponechají při přidělování funkcí jednotných informačních míst více než jednomu příslušnému orgánu, by neměla ovlivnit jejich schopnost tyto funkce účinně plnit.

- (61) Určený vnitrostátní orgán pro řešení sporů a příslušný orgán vykonávající funkce jednotného informačního místa by měly zajistit nestrannost, nezávislost a strukturální oddělení vůči zúčastněným stranám, měly by vykonávat své pravomoci nestranně, transparentně a včas a měly by mít odpovídající pravomoci a zdroje.
- (62) Členské státy by měly stanovit vhodné, účinné, přiměřené a odrazující sankce pro případ nedodržení tohoto nařízení nebo závazného rozhodnutí přijatého příslušnými orgány včetně případů, kdy provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru vědomě nebo z důvodu hrubé nedbalosti prostřednictvím jednotného informačního místa poskytne zavádějící, chybné nebo neúplné informace.
- (63) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž usnadnit budování fyzické infrastruktury vhodné pro síť s velmi vysokou kapacitou v celé Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy v důsledku přetrvávajících rozdílných přístupů, jakož i pomalého a neúčinného provádění směrnice 2014/61/EU, ale spíše jich z důvodů rozsahu či účinků budování sítě a nezbytných investic může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (64) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména usiluje o zajištění plného respektování práva na soukromý život a ochranu obchodního tajemství, svobodu podnikání, právo na vlastnictví a právo na účinnou právní ochranu. Toto nařízení musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (65) Toto nařízení obsahuje ustanovení, která se vztahují na všechny podstatné oblasti upravené směrnicí 2014/61/EU, která by proto měla být zrušena.
- (66) Cílem šestiměsíčního období mezi vstupem v platnost a použitelností je poskytnout členským státům dostatek času na to, aby zajistily, že jejich vnitrostátní právní předpisy nebudou obsahovat žádné překážky jednotného a účinného uplatňování tohoto nařízení. Touto šestiměsíční lhůtou nejsou dotčena zvláštní pravidla tohoto nařízení o odloženém uplatňování zvláštních ustanovení, která jsou v něm uvedena. Členské státy zruší vnitrostátní předpisy, které se s tímto nařízením překrývají nebo jsou s ním v rozporu, do doby, kdy se toto nařízení začne používat. Pokud jde o přijímání nové nových právních předpisů během tohoto období, z ustanovení čl. 4 odst. 3 SEU vyplývá, že členské státy mají povinnost loajální spolupráce, která jim brání přijímat opatření, která by byla v rozporu s budoucími právními předpisy Unie,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Cílem tohoto nařízení je usnadnit a podpořit zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou podporou společného využívání existující fyzické infrastruktury a usnadněním efektivnějšího budování nové fyzické infrastruktury, aby bylo možné tyto sítě zavádět rychleji a s nižšími náklady.
2. Pokud jsou ustanovení tohoto nařízení v rozporu s ustanoveními směrnice (EU) 2018/1972 nebo směrnice 2002/77/ES, použijí se příslušná ustanovení uvedených směrnic.

3. Členské státy mohou zachovat nebo zavést opatření v souladu s právními předpisy Unie, která obsahují podrobnější ustanovení, než jsou ustanovení uvedená v tomto nařízení, pokud tato opatření slouží k podpoře společného využívání existující fyzické infrastruktury nebo k umožnění účinnějšího budování nové fyzické infrastruktury.

4. Odchylně od odstavce 3 nesmějí členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech zachovat ani zavést ustanovení odchylná od ustanovení čl. 3 odst. 3 a 6, čl. 4 odst. 4, čl. 5 odst. 2 a 4, čl. 6 odst. 2 a čl. 8 odst. 7 a 8.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené ve směrnici (EU) 2018/1972.

Dále se použijí tyto definice:

1) „provozovatelem sítě“ se rozumí:

- a) operátor ve smyslu čl. 2 bodu 29 směrnice (EU) 2018/1972;
- b) podnik, který zajišťuje fyzickou infrastrukturu určenou k poskytování:

i) služeb výroby, přepravy nebo distribuce

- plynu,
- elektrické energie včetně veřejného osvětlení,
- vytápění,
- vody, včetně odstraňování nebo čištění odpadních a kanalizačních vod, a odvodňovacích systémů;

ii) dopravních služeb včetně železnic, silnic, přístavů a letišť;

2) „fyzickou infrastrukturou“ se rozumí:

- a) jakýkoli prvek sítě, který je určen k uložení jiných prvků sítě, aniž by se sám stal aktivním prvkem sítě, jako jsou potrubí, stožáry, kabelovody, inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, antény, věže a sloupy, jakož i budovy nebo vstupy do budov, a veškerá další aktiva včetně městského mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, značky a ukazatele, světelná signalizace, billboardy, zastávky autobusů a tramvají či stanice metra;
- b) pokud nejsou součástí sítě a pokud je vlastní nebo kontrolují subjekty veřejného sektoru: budovy nebo vstupy do budov a veškerá ostatní aktiva včetně městského mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, značky a ukazatele, světelná signalizace, billboardy, zastávky autobusů a tramvají a stanice metra.

Kabely, včetně nenasvícených optických vláken, jakož i prvky sítí používané k poskytování vody určené k lidské spotřebě podle definice uvedené v čl. 2 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184⁴⁶, nejsou fyzickou infrastrukturou ve smyslu tohoto nařízení;

3) „stavebními pracemi“ se rozumí každý výsledek stavebních nebo stavebněinženýrských prací jako celek, který je sám o sobě dostačující, aby plnil hospodářskou nebo technickou funkci, a zahrnuje jeden nebo více prvků fyzické infrastruktury;

⁴⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ze dne 16. prosince 2020 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 435, 23.12.2020, s. 1).

4) „subjektem veřejného sektoru“ se rozumí státní, regionální nebo místní orgán, veřejnoprávní subjekt nebo sdružení vytvořené jedním nebo několika takovými orgány nebo jedním nebo několika takovými veřejnoprávními subjekty;

5) „veřejnoprávními subjekty“ se rozumí subjekty se všemi těmito vlastnostmi:

- a) jsou založeny za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb obecného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu;
- b) mají právní subjektivitu;
- c) jsou financovány zcela nebo převážně státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty; nebo podléhají řídicímu dohledu těchto orgánů nebo subjektů; nebo je v jejich správním, řídicím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty;

6) „fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy“ se rozumí fyzická infrastruktura nebo zařízení v místě koncového uživatele, včetně prvků ve spoluvlastnictví, určené k uložení kabelových nebo bezdrátových přístupových sítí, pokud jsou tyto přístupové sítě schopny poskytovat služby elektronických komunikací a propojovat přístupový bod budovy s koncovým bodem sítě;

7) „optickými rozvody uvnitř budovy“ se rozumí optické kabely v místě koncového uživatele, včetně prvků ve spoluvlastnictví, určené k poskytování služeb elektronických komunikací a propojující přístupový bod budovy s koncovým bodem sítě;

8) „fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro optická vlákna“ se rozumí fyzická infrastruktura uvnitř budovy určená k uložení prvků optických vláken;

9) „významnou renovací“ se rozumí stavební nebo stavebněinženýrské práce v místě koncového uživatele, které zahrnují strukturální změny celé fyzické infrastruktury uvnitř budovy nebo její značné části a vyžadují stavební povolení;

10) „povolením“ se rozumí explicitní nebo implicitní rozhodnutí nebo soubor rozhodnutí přijatých současně nebo postupně jedním nebo více příslušnými orgány, které podnik potřebuje pro provedení stavebních nebo stavebněinženýrských prací nezbytných pro vybudování prvků sítí s velmi vysokou kapacitou;

11) „přístupovým bodem“ se rozumí fyzický bod umístěný uvnitř budovy či mimo ni přístupný pro jeden nebo více podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, jehož prostřednictvím je umožněno připojení k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, připravené pro optická vlákna.

Článek 3

Přístup k existující fyzické infrastruktuře

1. Subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo kontrolují fyzickou infrastrukturu, případně provozovatelé sítí vyhoví na základě písemné žádosti provozovatele všem oprávněným žádostem o přístup k této fyzické infrastruktuře za spravedlivých a přiměřených podmínek včetně ceny s cílem vybudovat prvky sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení. Subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo kontrolují fyzickou infrastrukturu, vyhoví všem přiměřeným žádostem o přístup, a to rovněž za nediskriminačních podmínek. Takové písemné žádosti specifikují prvky fyzické infrastruktury, o přístup k níž bylo požádáno, včetně konkrétního časového rámce.

2. Při stanovování cen v rámci spravedlivých a přiměřených podmínek pro poskytování přístupu provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru, kteří vlastní nebo kontrolují fyzickou infrastrukturu, zohlední:

- a) potřebu zajistit, aby poskytovatel přístupu měl přiměřenou možnost náhrady nákladů, které mu vzniknou při poskytování přístupu k jeho fyzické infrastruktuře, při zohlednění zvláštních vnitrostátních podmínek a všech cenových struktur zavedených za účelem poskytnutí přiměřené možnosti náhrady nákladů; v případě sítí elektronických komunikací je třeba také zohlednit veškeré prostředky právní ochrany uložené vnitrostátními regulačními orgány;
- b) dopad požadovaného přístupu na obchodní plán poskytovatele přístupu včetně investic do fyzické infrastruktury, o přístup k níž bylo požádáno;
- c) v konkrétním případě přístupu k fyzické infrastruktuře poskytovatelů ekonomickou životaschopnost těchto investic na základě jejich rizikového profilu, časového harmonogramu návratnosti investic, vlivu, který má přístup na hospodářskou soutěž na navazujících trzích a v důsledku toho na ceny a na návratnost investice, odpisů aktiv sítě v době žádosti o přístup, obchodních důvodů podporujících investice v době, kdy byly provedeny, zejména investice do fyzické infrastruktury užívané k poskytování konektivity, a možnosti souběžného společného investování do zavádění fyzické infrastruktury, jež je předběžně nabídnuta žadateli o přístup, zejména podle článku 76 směrnice (EU) 2018/1972, případně souběžného zavádění zároveň s ní.

3. Provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru, kteří vlastní nebo kontrolují fyzickou infrastrukturu, mohou odepřít přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře na základě jedné nebo více následujících podmínek:

- a) nedostatečná technická vhodnost fyzické infrastruktury, k níž bylo požádáno o přístup, pro uložení jakéhokoli prvku sítě s velmi vysokou kapacitou podle odstavce 2;
- b) nedostatečná dostupnost prostoru k uložení prvků sítě s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení podle odstavce 2, a to i po zohlednění budoucích potřeb poskytovatele přístupu ohledně prostoru, které jsou dostatečně prokázány;
- c) existence obav týkajících se bezpečnosti a veřejného zdraví;
- d) obavy týkající se integrity a bezpečnosti kterékoli sítě, zejména kritické infrastruktury jednotlivých států;
- e) riziko závažné interference plánovaných služeb elektronických komunikací s poskytováním jiných služeb prostřednictvím stejné fyzické infrastruktury nebo
- f) dostupnost použitelných alternativních prostředků pro velkoobchodní fyzický přístup k sítím elektronických komunikací poskytnutých stejným provozovatelem sítě a vhodných k poskytování sítě s velmi vysokou kapacitou za předpokladu, že tento přístup je nabízen za spravedlivých a přiměřených podmínek.

V případě, že je poskytnutí přístupu odepřeno, sdělí provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru, který vlastní nebo kontroluje fyzickou infrastrukturu, žadateli o přístup písemně konkrétní a podrobné důvody tohoto odmítnutí do jednoho měsíce ode dne obdržení úplné žádosti o přístup.

4. Členské státy mohou zřídit orgán pro koordinaci žádostí o přístup k fyzické infrastruktuře vlastněné nebo kontrolované subjekty veřejného sektoru, poskytování právního a technického

poradenství prostřednictvím vyjednávání podmínek přístupu a usnadňování poskytování informací prostřednictvím jednotného informačního místa uvedeného v článku 10.

5. Fyzická infrastruktura, na kterou se již vztahují přístupové povinnosti uložené vnitrostátními regulačními orgány podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo vyplývající z uplatňování pravidel Unie pro státní podporu, nepodléhá po dobu platnosti těchto přístupových povinností povinnostem stanoveným v odstavcích 2, 3 a 4.

6. Subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo kontrolují budovy nebo určité kategorie budov, nemusí na tyto budovy nebo kategorie budov uplatňovat odstavce 1, 2 a 3 z důvodů architektonické, historické, náboženské nebo přírodní hodnoty nebo z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví. Členské státy určí tyto budovy nebo kategorie budov na svém území na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů. Informace o těchto budovách nebo kategoriích budov se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamují se Komisi.

7. Provozovatelé jsou oprávněni nabízet přístup ke své fyzické infrastruktuře pro účely budování jiných sítí než sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení.

8. Tímto článkem není dotčeno vlastnické právo vlastníka fyzické infrastruktury v případě, že provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru není jejím vlastníkem, ani vlastnické právo jakékoliv třetí strany, jako jsou vlastníci pozemků a vlastníci soukromých nemovitostí.

9. Komise může po konzultaci se zúčastněnými stranami, vnitrostátními orgány pro řešení sporů a případně dalšími příslušnými institucemi nebo agenturami Unie v příslušných odvětvích vydat v úzké spolupráci se sdružením BEREC pokyny k uplatňování tohoto článku.

Článek 4

Transparentnost ve vztahu k fyzické infrastruktuře

1. Pro účely žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře v souladu s článkem 3 musí mít každý provozovatel právo na přístup na vyžádání a prostřednictvím jednotného informačního místa k následujícím minimálním informacím o existující fyzické infrastruktuře v elektronické podobě:

- a) georeferencované umístění a trasa;
- b) druh a současné využití infrastruktury;
- c) kontaktní místo.

Tyto minimální informace jsou zpřístupněny neprodleně za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek a v každém případě nejpozději do 15 dnů od podání žádosti o informace.

Každý provozovatel, který žádá o přístup k informacím podle tohoto článku, specifikuje oblast, v níž plánuje budování prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení.

Přístup k minimálním informacím lze omezit pouze tehdy, je-li to nezbytné k zajištění bezpečnosti některých budov vlastněných nebo kontrolovaných subjekty veřejného sektoru, bezpečnosti a integrity sítí, národní bezpečnosti, veřejného zdraví nebo bezpečnosti, nebo z důvodů důvěrnosti nebo provozního či obchodního tajemství.

2. Provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru zpřístupní minimální informace uvedené v odstavci 1 prostřednictvím jednotného informačního místa a v elektronické podobě do [DATUM VSTUPU V PLATNOST + 12 MĚSÍCŮ]. Za stejných podmínek zpřístupní

provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru neprodleně veškeré aktualizace těchto informací a jakékoli nové minimální informace uvedené v odstavci 1.

3. Provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru vyhoví přiměřeným žádostem o průzkum na místě týkající se specifických prvků jejich fyzické infrastruktury na základě konkrétní žádosti provozovatele. V těchto žádostech se specifikují prvky fyzické infrastruktury dotčené v souvislosti s budováním prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení. Průzkum na místě týkající se specifikovaných prvků fyzické infrastruktury se povolí do jednoho měsíce od data obdržení žádosti za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek s výhradou omezení stanovených v odst. 1 čtvrtém pododstavci.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se nemusí vztahovat na kritickou infrastrukturu jednotlivých států vymezenou ve vnitrostátních právních předpisech.

Odstavce 1, 2 a 3 se nepoužijí:

- a) v případě fyzické infrastruktury, která není technicky vhodná pro budování sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení, nebo
- b) v konkrétních případech, kdy by povinnost poskytovat informace o určité existující fyzické infrastruktuře podle odst. 1 prvního pododstavce byla nepřiměřená, a to na základě podrobné analýzy nákladů a přínosů provedené členskými státy a založené na konzultacích se zúčastněnými stranami.

Každá taková výjimka se musí zveřejnit prostřednictvím jednotného informačního místa a oznámit Komisi.

5. Provozovatelé, kteří získají přístup k informacím podle tohoto článku, přijmou vhodná opatření pro zajištění zachování důvěrnosti a provozního a obchodního tajemství.

Článek 5

Koordinace stavebních prací

1. Každý provozovatel sítě má právo sjednávat s provozovatelem dohody o koordinaci stavebních prací včetně rozdělení nákladů v souvislosti s budováním prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení.

2. Každý provozovatel sítě provádějící nebo plánující provést přímo nebo nepřímo stavební práce zcela nebo částečně financované z veřejných prostředků musí vyhovět všem přiměřeným písemným žádostem provozovatelů o koordinaci těchto stavebních prací v souvislosti s budováním prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení, a to za transparentních a nediskriminačních podmínek.

Těmto žádostem se vyhoví, pokud jsou splněny tyto kumulativní podmínky:

- a) provozovateli sítě, který dotčené stavební práce původně plánoval, to nezpůsobí žádné nenávratné dodatečné náklady včetně nákladů způsobených dalším prodloužením, aniž je tím dotčena možnost dohodnout se na rozdělení nákladů mezi dotčené strany;
- b) provozovatel sítě, který stavební práce původně plánoval, si zachová kontrolu nad koordinací těchto prací;
- c) žádost o koordinaci je podána co nejdříve, a pokud je zapotřebí povolení, nejpozději dva měsíce před předložením konečného projektu příslušným orgánům k udělení povolení.

3. Žádost o koordinaci stavebních prací podaná podnikem zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací podniku zajišťujícímu nebo oprávněnému

zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací může být považována za neodůvodněnou, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

- a) žádost se týká oblasti, na kterou se vztahovala kterákoli z těchto možností:
 - i) prognóza dosahu širokopásmových sítí včetně sítí s velmi vysokou kapacitou podle čl. 22 odst. 1 směrnice (EU) 2018/1972;
 - ii) výzva k oznámení záměru budovat sítě s velmi vysokou kapacitou podle čl. 22 odst. 3 směrnice (EU) 2018/1972;
 - iii) veřejná konzultace týkající se uplatňování pravidel Unie pro státní podporu;
- b) žádající podnik nevyjádřil svůj záměr budovat sítě s velmi vysokou kapacitou v oblasti uvedené v písmenu a) v žádném z posledních řízení uvedených v tomto písmenu a vztahujících se na období, během něhož je žádost o koordinaci předkládána.

Pokud je žádost o koordinaci považována za neodůvodněnou na základě prvního pododstavce, vybuduje podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, který odmítá koordinaci stavebních prací, fyzickou infrastrukturu s dostatečnou kapacitou, aby uspokojil případné budoucí přiměřené potřeby přístupu třetích stran.

4. Odstavce 2 a 3 se nemusí vztahovat na stavební práce, jejichž rozsah je omezen, pokud jde o hodnotu, velikost nebo trvání, nebo na kritické infrastruktury jednotlivých států. Členské státy určí druh stavebních prací považovaných za práce omezeného rozsahu nebo za práce související s kritickou infrastrukturou jednotlivých států na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů. Informace o těchto typech stavebních prací se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamují se Komisi.

5. Komise může po konzultaci se zúčastněnými stranami, vnitrostátními orgány pro řešení sporů a případně dalšími příslušnými institucemi nebo agenturami Unie v příslušných odvětvích vydat v úzké spolupráci se sdružením BEREC pokyny k uplatňování tohoto článku.

Článek 6

Transparentnost ve vztahu k plánovaným stavebním pracím

1. V zájmu sjednávání dohod o koordinaci stavebních prací uvedených v článku 5 kterýkoli provozovatel sítě zpřístupní následující minimální informace v elektronické podobě prostřednictvím jednotného informačního místa:

- a) georeferencované umístění a druh prací;
- b) dotčené prvky sítě;
- c) předpokládaný termín zahájení prací a dobu jejich trvání;
- d) předpokládaný termín předložení konečného projektu příslušným orgánům pro udělení povolení, je-li to relevantní;
- e) kontaktní místo.

Provozovatel sítě zpřístupní informace uvedené v prvním pododstavci pro plánované stavební práce související s jeho fyzickou infrastrukturou. To je třeba provést, jakmile má provozovatel sítě tyto informace k dispozici, a v každém případě a tehdy, když se předpokládá udělení povolení, nejpozději tři měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům.

Provozovatelé mají na požádání právo na přístup k minimálním informacím uvedeným v prvním pododstavci v elektronické podobě prostřednictvím jednotného informačního místa. V

žádosti o přístup k informacím je nutno uvést oblast, v níž žadající provozovatel plánuje budování prvků sítě s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení. Požadované informace musí být poskytnuty do jednoho týdne od data obdržení žádosti o informace za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. Přístup k minimálním informacím lze omezit pouze do té míry, v níž je to nutné pro zajištění bezpečnosti a integrity sítě, národní bezpečnosti, veřejného zdraví nebo bezpečnosti, důvěrnosti nebo provozního a obchodního tajemství.

2. Odstavec 1 se nemusí vztahovat na informace o stavebních pracích omezeného rozsahu, pokud jde o hodnotu, velikost či trvání, v případě kritické infrastruktury jednotlivých států nebo z důvodů národní bezpečnosti nebo stavu nouze. Členské státy určí na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů stavební práce, jejichž rozsah by byl považován za omezený nebo které by se týkaly kritické infrastruktury jednotlivých států, jakož i mimořádné události nebo důvody národní bezpečnosti, které by odůvodňovaly, že by se na ně nevztahovala povinnost poskytovat informace. Informace o takových stavebních pracích, které jsou vyňaty z povinností transparentnosti, se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamují se Komisi.

Článek 7

Postup udělování povolení včetně omezení vlastnických práv třetích osob

1. Příslušné orgány nepatříčně neomezují budování jakýchkoli prvků sítě s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení, nebrání mu ani nesnižují atraktivitu tohoto budování z ekonomického hlediska. Členské státy zajistí, aby veškerá pravidla týkající se podmínek a postupů platných pro udělování povolení včetně omezení vlastnických práv třetích osob, která jsou nezbytná pro účely budování prvků sítě s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení, byla jednotná na celém území daného státu.

2. Příslušné orgány prostřednictvím jednotného informačního místa zpřístupní v elektronické podobě veškeré informace o podmínkách a postupech platných pro udělování povolení včetně omezení vlastnických práv třetích osob, jakož i veškeré informace o výjimkách z některých nebo všech povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob vyžadovaných v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Unie.

3. Každý provozovatel má právo prostřednictvím jednotného informačního místa podávat v elektronické podobě žádosti o povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob a získávat informace o stavu své žádosti.

4. Příslušné orgány zamítnou žádosti o povolení včetně žádostí o omezení vlastnických práv třetích osob, pro něž nebyly prostřednictvím jednotného informačního místa podle čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce zpřístupněny minimální informace stejným provozovatelem, který o toto povolení žádá, do patnácti pracovních dnů od jejich obdržení.

5. Příslušné orgány udělí či zamítnou povolení jiná než omezení vlastnických práv třetích osob do čtyř měsíců ode dne přijetí úplné žádosti o povolení.

Úplnost žádosti o povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob určí příslušné orgány do patnácti dnů od obdržení žádosti. Pokud příslušné orgány žadatele nevyzvou, aby v této lhůtě poskytl případné chybějící informace, považuje se žádost za úplnou.

Prvním a druhým pododstavcem nejsou dotčeny jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené pro řádný průběh řízení platné pro postup udělování povolení včetně odvolacího řízení v souladu s právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy, které jsou v souladu s právními předpisy Unie.

Výjimečně a na základě oprávněného důvodu stanoveného členským státem může příslušný orgán tuto lhůtu čtyř měsíců uvedenou v prvním pododstavci a v odstavci 6 z vlastního podnětu prodloužit. Jakékoliv prodloužení bude co nejkratší. Členské státy uvedou důvody tohoto prodloužení, předem je zveřejní prostřednictvím jednotných informačních míst a oznámí je Komisi.

Každé odmítnutí udělit povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob musí být řádně odůvodněno na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií.

6. Odchylně od čl. 43 odst. 1 písm. a) směrnice (EU) 2018/1972 platí, že v případech, kdy je při budování prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení kromě povolení vyžadováno i omezení vlastnických práv třetích osob nad nebo pod veřejným nebo soukromým majetkem, příslušné orgány povolí tato omezení vlastnických práv třetích osob do čtyř měsíců ode dne obdržení žádosti.

7. Pokud příslušný orgán neodpoví ve lhůtě čtyř měsíců uvedené v prvním pododstavci odstavce 5 a pokud není tato lhůta prodloužena podle čtvrtého pododstavce odstavce 5, považuje se povolení za udělené. To platí i v případě omezení vlastnických práv třetích osob uvedených v odstavci 6.

8. Komise prostřednictvím prováděcího aktu stanoví kategorie budování prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení, na něž se nevztahuje žádný postup udělování povolení ve smyslu tohoto článku. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle článku 13.

9. Příslušné orgány nepodmiňují budování prvků uvedených v odstavci 8 žádným zvláštním povolením pro územní plánování ani jiným zvláštním předchozím povolením. Odchylně mohou příslušné orgány požadovat povolení k budování prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení na budovách nebo místech architektonické, historické, náboženské nebo přírodní hodnoty chráněných podle vnitrostátního práva nebo případně z důvodu veřejné bezpečnosti.

10. Povolení jiná než omezení vlastnických práv třetích osob požadovaná pro budování prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení nepodléhají žádným poplatkům nebo platbám přesahujícím správní náklady, jak je obdobně stanoveno v článku 16 směrnice (EU) 2018/1972.

11. Každý provozovatel, který utrpěl škodu v důsledku nedodržení lhůt použitelných podle odstavců 5 a 6, obdrží náhradu utrpěné škody v souladu s vnitrostátním právem.

Článek 8

Fyzická infrastruktura a optické rozvody uvnitř budovy

1. Všechny budovy v místě koncového uživatele včetně prvků ve spoluvlastnictví, nově postavených nebo takových, u nichž je prováděna významná renovace, pro něž byla žádost o stavební povolení podána po [DATUM VSTUPU V PLATNOST + 12 MĚSÍCŮ], musí být vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna až do koncových bodů sítí, jakož i optickými rozvody uvnitř budovy.

2. Všechny vícebytové budovy, které jsou nově postavené nebo procházejí významnou renovací, pro něž byla žádost o stavební povolení podána po [DATUM VSTUPU V PLATNOST + 12 MĚSÍCŮ], musí být vybaveny přístupovým bodem.

3. Do [DATUM VSTUPU V PLATNOST + 12 MĚSÍCŮ] musí být všechny budovy v místě koncových uživatelů včetně prvků těchto budov ve spoluvlastnictví, které procházejí větší renovací podle čl. 2 bodu 10 směrnice 2010/31/EU, vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna až do koncových bodů sítě, jakož i optickými rozvody uvnitř budovy. Všechny vícebytové budovy, které procházejí větší renovací ve smyslu čl. 2 bodu 10 směrnice 2010/31/EU, musí být rovněž vybaveny přístupovým bodem.

4. Členské státy přijmou příslušné normy nebo technické specifikace, které jsou nezbytné k provedení odstavců 1, 2 a 3, před [DATUM VSTUPU V PLATNOST + 9 měsíců]. Tyto normy nebo technické specifikace stanoví alespoň:

- a) specifikace přístupových bodů budovy a specifikace optických rozhraní;
- b) specifikace kabelů;
- c) specifikace zásuvek;
- d) specifikace potrubí nebo mikrotrubiček;
- e) technické specifikace potřebné k zabránění interferenci s elektrickým vedením;
- f) minimální poloměr ohybu.

5. Budovy vybavené v souladu s tímto článkem jsou způsobilé k získání označení „fibre-ready“ („připraveno pro optická vlákna“).

6. Členské státy zavedou certifikační režim za účelem prokázání souladu s normami nebo technickými specifikacemi uvedenými v odstavci 4, jakož i za účelem získání označení „připraveno pro optická vlákna“ podle odstavce 5 do [DATUM VSTUPU V PLATNOST + 12 MĚSÍCŮ]. Členské státy podmíní vydání stavebního povolení uvedeného v odstavcích 1 a 2 dodržením norem nebo technických specifikací uvedených v tomto odstavci na základě ověřeného zkušebního protokolu.

7. Odstavce 1, 2 a 3 se nepoužijí na určité kategorie budov, zejména na budovy s jedním bytem, pokud je dodržování uvedených odstavců nepřiměřené, zejména pokud jde o náklady jednotlivých vlastníků nebo spoluvlastníků na základě objektivních prvků.

8. Odstavce 1, 2 a 3 se nemusí vztahovat na určité typy budov, jako jsou zvláštní kategorie památek, historické budovy, vojenské budovy a budovy užívané pro účely národní bezpečnosti, které jsou vymezeny vnitrostátními právními předpisy. Členské státy určí tyto kategorie budov na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů. Informace o těchto kategoriích budov se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamují se Komisi.

Článek 9

Přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy

1. S výhradou odst. 3 prvního pododstavce je každý poskytovatel veřejné sítě elektronických komunikací oprávněn zavést svou síť na vlastní náklady až k přístupovému bodu.

2. S výhradou odstavce 3 má každý poskytovatel veřejných sítí elektronických komunikací právo na přístup ke kterékoli existující fyzické infrastruktuře uvnitř budovy za účelem budování sítě s velmi vysokou kapacitou, pokud je duplikace technicky nemožná nebo ekonomicky neefektivní.

3. Kterýkoliv držitel práva na užívání přístupového bodu a fyzické infrastruktury uvnitř budovy vyhoví všem oprávněným žádostem o přístup k přístupovému bodu a fyzické

infrastruktury uvnitř budovy ze strany poskytovatelů veřejných sítí elektronických komunikací za spravedlivých a nediskriminačních podmínek, včetně ceny, je-li to na místě.

Kterýkoliv držitel práva na užívání přístupového bodu nebo fyzické infrastruktury uvnitř budovy může odepřít přístup, pokud je přístup k optickým rozvodům uvnitř budovy poskytován na základě povinností uložených směrnicí (EU) 2018/1972 v hlavě II kapitolách II až IV nebo je poskytován za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně ceny.

4. Pokud neexistuje dostupná infrastruktura uvnitř budovy připravená pro optická vlákna, každý poskytovatel veřejných sítí elektronických komunikací má právo ukončit svou síť v prostorách účastníka, pokud s tím tento účastník souhlasí a pokud se tak minimalizuje dopad na soukromý majetek třetích stran.

5. Tímto článkem není dotčeno vlastnické právo vlastníka přístupového bodu nebo fyzické infrastruktury uvnitř budovy v případě, že držitel práva k užívání této infrastruktury nebo přístupového bodu není jejich vlastníkem, ani vlastnické právo jakékoli třetí strany, jako jsou vlastníci pozemků a vlastníci budov.

6. Komise může po konzultaci se zúčastněnými stranami, vnitrostátními orgány pro řešení sporů a případně dalšími příslušnými institucemi nebo agenturami Unie v příslušných odvětvích vydat v úzké spolupráci se sdružením BEREC pokyny k uplatňování tohoto článku.

Článek 10

Digitalizace jednotných informačních míst

1. Jednotná informační místa zpřístupní vhodné digitální nástroje, například ve formě internetových portálů, digitálních platforem nebo digitálních aplikací, aby umožnila on-line výkon všech práv a dodržování všech povinností stanovených v tomto nařízení.

2. Členské státy mohou podle potřeby vzájemně propojit nebo plně či částečně integrovat několik digitálních nástrojů podporujících jednotná informační místa uvedená v odstavci 1.

3. Členské státy stanoví jednotné vnitrostátní digitální kontaktní místo, které sestává ze společného uživatelského rozhraní zajišťujícího bezproblémový přístup k digitalizovaným jednotným informačním místům.

Článek 11

Řešení sporů

1. Aniž je dotčena možnost předložit věc soudu, každá strana má právo předložit příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů zřízenému podle článku 12 spor, který může vzniknout:

- a) pokud je odepřen přístup k existující infrastruktuře nebo nebylo dosaženo dohody o konkrétních podmínkách včetně ceny do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti o přístup podle článku 3;
- b) v souvislosti s právy a povinnostmi stanovenými v člancích 4 a 6 včetně případů, kdy požadované informace nejsou poskytnuty do patnácti dnů od podání žádosti podle článku 4 a do jednoho týdne od podání žádosti podle článku 6;

- c) pokud není dosaženo dohody o koordinaci stavebních prací podle čl. 5 odst. 2 do jednoho měsíce od obdržení formální žádosti o koordinaci stavebních prací, nebo
- d) pokud není dosaženo dohody o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy podle čl. 9 odst. 2 nebo 3 do jednoho měsíce ode dne obdržení formální žádosti o přístup;

2. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů uvedený v odstavci 1 při plném zohlednění zásady proporcionality a zásad stanovených v pokynech Komise vydá závazné rozhodnutí k vyřešení sporu nejpozději:

- a) do čtyř měsíců ode dne obdržení žádosti o vyřešení sporu v případě sporů uvedených v odst. 1 písm. a);
- b) do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti o vyřešení sporu v případě sporů uvedených v odst. 1 písm. b), c) a d).

Tyto lhůty lze prodloužit pouze za výjimečných okolností.

3. Pokud jde o spory uvedené v odst. 1 písm. a), c) a d), rozhodnutí vnitrostátního orgánu pro řešení sporů může spočívat ve stanovení spravedlivých a přiměřených podmínek, případně včetně ceny.

Pokud se spor týká přístupu provozovatele k infrastruktuře a vnitrostátním orgánem pro řešení sporů je vnitrostátní regulační orgán, zohlední se případně cíle stanovené v článku 3 směrnice (EU) 2018/1972.

4. Pravidla stanovená v tomto článku doplňují soudní opravné prostředky a postupy v souladu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, aniž by jimi byly tyto soudní opravné prostředky a postupy dotčeny⁴⁷.

Článek 12

Příslušné orgány

1. Každý z úkolů svěřených vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů provádí jeden nebo více příslušných orgánů, kterými může být stávající orgán.

2. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů musí být právně samostatný a funkčně nezávislý na kterémkoliv provozovateli sítě a na kterémkoli subjektu veřejného sektoru, který vlastní nebo kontroluje fyzickou infrastrukturu, které se spor týká. Členské státy, které si ponechají ve vlastnictví provozovatele sítí nebo kontrolu nad nimi, musí zajistit účinné strukturální oddělení funkcí souvisejících s vnitrostátními postupy pro řešení sporů a funkcí jednotného informačního místa od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.

3. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů může účtovat poplatky na pokrytí nákladů souvisejících s plněním úkolů, které mu byly svěřeny.

4. Všechny strany, jichž se spor týká, plně spolupracují s vnitrostátním orgánem pro řešení sporů.

5. Funkce jednotného informačního místa uvedeného v člancích 3 až 8 a 10 vykonává podle potřeby jeden nebo více příslušných orgánů určených členskými státy na celostátní, regionální nebo místní úrovni. S cílem pokrýt náklady na plnění těchto funkcí lze účtovat poplatky za užívání jednotných informačních míst.

⁴⁷ Listina základních práv Evropské unie (Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 391).

6. Odstavec 2 se použije obdobně na příslušné orgány, které plní funkce jednotného informačního místa.

7. Příslušné orgány vykonávají své pravomoci nestranně, transparentně a včas. Členské státy zajistí, aby uvedené orgány měly k provádění svěřených úkolů odpovídající technické, finanční a lidské zdroje.

8. Členské státy prostřednictvím jednotného informačního místa zveřejní příslušné úkoly, které má každý příslušný orgán provést, zejména pokud jsou tyto úkoly svěřeny více než jednomu příslušnému orgánu nebo pokud se přidělené úkoly změnily. Příslušné orgány případně provádějí vzájemné konzultace a spolupracují ve věcech společného zájmu.

9. Členské státy oznámí Komisi totožnost každého příslušného orgánu v souladu s tímto článkem k plnění funkce podle tohoto nařízení a jejich příslušné povinnosti do [DATA VSTUPU V PLATNOST] a veškeré jejich změny předtím, než takové určení nebo změna vstoupí v platnost.

10. Proti veškerým rozhodnutím přijatým příslušným orgánem se lze v souladu s vnitrostátními právními předpisy odvolat k plně nezávislému odvolacímu orgánu, včetně orgánu soudní povahy. Článek 31 směrnice (EU) 2018/172 se obdobně použije i na jakékoli opravné prostředky podle tohoto odstavce.

Právem na opravný prostředek podle prvního pododstavce není dotčeno právo stran předložit spor příslušnému vnitrostátnímu soudu.

Článek 13

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Komunikační výbor zřízený čl. 118 odst. 1 směrnice (EU) 2018/172. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 14

Sankce a náhrady

Členské státy stanoví pravidla týkající se sankcí, v nezbytných případech včetně pokut a předem stanovených nebo periodických sankcí jiné než trestněprávní povahy, za porušení tohoto nařízení a jakéhokoli závazného rozhodnutí přijatého na základě tohoto nařízení příslušnými orgány uvedenými v článku 12 a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být vhodné, účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy stanoví pravidla pro odpovídající finanční náhradu pro osoby, jimž vznikla uplatňováním práv stanovených v tomto nařízení škoda.

Článek 15

Podávání zpráv a monitorování

1. Do [DATUM VSTUPU V PLATNOST + 5 LET] podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Tato zpráva obsahuje shrnutí dopadu opatření stanovených tímto nařízením a posouzení pokroku při plnění jejich cílů, včetně toho, zda a jak by mohlo nařízení více přispět k dosažení cílů v oblasti konektivity stanovených v rozhodnutí, kterým se zavádí politický program Digitální dekáda 2030.

2. Za tímto účelem může Komise požadovat od členských států informace, které musí být předloženy bez zbytečného odkladu. Do [DATUM VSTUPU V PLATNOST + 12 MĚSÍCŮ] členské státy v úzké spolupráci s Komisí prostřednictvím Komunikačního výboru zřízeného článkem 118 směrnice (EU) 2018/1972 zejména stanoví ukazatele pro náležité monitorování uplatňování tohoto nařízení a mechanismus pro zajištění pravidelného shromažďování údajů a podávání zpráv o nich Komisi.

Článek 16

Přechodná opatření

Vnitrostátní opatření, která upřesňují kategorie budování prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení, na něž se nevztahuje žádný postup udělování povolení ve smyslu článku 7 a která byla přijata členskými státy podle směrnice 2014/61/EU nebo před jejím vstupem v platnost, avšak v souladu s touto směrnicí, zůstávají v platnosti až do přijetí prováděcího aktu uvedeného v čl. 7 odst. 8 tohoto nařízení.

Článek 17

Zrušení

1. Směrnice 2014/61/EU se zrušuje.
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 18

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se ode dne [6 měsíců ode dne vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*